



KOLEJNE INWESTYCJE NA GMINNYCH DROGACH ZAKOŃCZONE



Ul. Dworcowa



Chodnik przy ul. Wyzwolenia

Fot. B. Futerska

W listopadowym wydaniu „U Nas” informowaliśmy o inwestycjach w gminie Gorzyce w 2017 r. (s. 4-5). W ostatnich dniach zakończyliśmy realizację dwóch kolejnych zadań.

W **Czyżowicach** zakończyła się **przebudowa ul. Dworcowej**. Inwestycja była prowadzona w porozumieniu z Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji w Wodzisławiu Śląskim (PWik). Plac budowy został przekazany obecnemu wykonawcy w miesiącu lipcu 2017 r. Zakres wykonanych robót na powyższej ulicy obejmował m.in.: wykonanie kanalizacji sanitarnej (na odcinku 500m) oraz deszczowej (około 350m) wraz z urządzeniami towarzyszącymi (przykanaliki, studnie rewizyjne, studzienki ściekowe); odtworzenie nawierzchni asfaltowej wraz z warstwami konstrukcyjnymi na długości ok 865m; budowę chodnika o długości 425m. Wykonawcą inwestycji było konsorcjum firm (lider – INFRAGO

z Rybnika). Inwestycję współfinansowały PWik oraz nasz samorząd (na kwotę 1 300 000 zł po stronie Gminy Gorzyce).

W **Kolonii Fryderyk na ul. Wyzwolenia** powstało 320 m chodnika. Gmina przeznaczyła na inwestycję 120 000 zł. Plac budowy został przekazany 19.10.2017 r. Wykonawcą „Przebudowy ulicy Wyzwolenia w sołectwie Kolonia Fryderyk – Budowa chodnika Etap II” była Firma A&M Przedsiębiorstwo Robót Drogowych Mateusz Kuchn, wyłoniona w trybie zapytania cenowego. Trwają kolejne przetargi. Gmina szuka wykonawców następnych dużych inwestycji w Czyżowicach – remont odnogi ul. Nowej na strefie przemysłowej i Turzy Śl. – rozbudowa ul. Ligonii (nastąpiło już otwarcie ofert). Zadania zostaną zrealizowane i rozliczone w 2018 r. O wszystkich inwestycjach na drogach gminnych planowanych do realizacji w 2018 r. poinformujemy Was w kolejnym numerze „U Nas”.

NOWE MIEJSCA PARKINGOWE PRZY OŚRODKU ZDROWIA W GORZYCACH



Fot. B. Futerska

Zakończyła się rozbudowa parkingu przy ośrodku zdrowia w Gorzycach. Od wielu lat jego klienci skarżyli się na zbyt małą liczbę miejsc parkingowych. Ponieważ teren stanowi własność powiatu wodzisławskiego inwestorem był Powiatowy Zakład Zarządzania Nieruchomościami.

Wartość inwestycji wyniosła 42 357 zł, nasza gmina wsparła realizację zadania kwotą 10 000 zł. 8 grudnia br.

dokonano odbioru robót. Powstało 8 miejsc parkingowych. Klienci ośrodka są mieszkańcami kilku sołectw naszej gminy.

Słowo od Naczelniej

Przełom roku to okres specyficzny. Z jednej strony żegnamy Stary Rok – czasem z ulgą, a czasem z nową nadzieją, wtedy jest prognozą, po przekroczeniu którego, stawiamy pierwszy krok ku zamierzonym celom, a bywa, że cieszymy się spełnionymi nadziejami czy marzeniami.

Zapowiada się, że rok 2018 będzie rokiem wielkich rocznic i wielkich wydarzeń. W naszej małej ojczyźnie także wiele się dzieje. W styczniowym numerze „U Nas”, jak zawsze zajmujemy się sprawami ważnymi społecznie. Wraz z początkiem numeru warto zapoznać się z wieściami z Urzędu Gminy. Dzieciom i młodzieży poświęcamy sporo uwagi. O nich i dla nich piszemy, organizujemy i realizujemy ciekawe przedsięwzięcia. Św. Mikołaj dzieci nie zawiodł i był najbardziej oczekiwanym gościem w grudniu. Przy mądrym wsparciu dorosłych, dzieci z niepełnosprawnością mogą wzrastać i rozwijać się w różnych dziedzinach nawet w duchu harcerstwa. Warto podkreślić, że idea harcerstwa prężnie rozwija się w gminie Gorzyce i emanuje na sąsiednie miejscowości.

Znajdziemy wiadomości o uspaniałych sukcesach muzycznych i sportowych. Piszemy o ludziach z pasją, o dekadzie prężnej działalności Stowarzyszenia „Perspektywa” – wiele można się od nich nauczyć. Szczególnie mocno mają szansę rozgrzać nas gorące doniesienia z dalekiej Zambii. Ks. Bonecki opowiada o trudach Kościoła katolickiego w Afryce oraz o Aniołach Misji. Zapachu i poświęcenia na rzecz wiary i Kościoła nie można odmówić pomysłodawcom Scholi w Czyżowicach i najmłodszym uczącym się pieśni liturgicznych. Pomysłowości i kreatywności nie zabrakło uczestnikom i organizatorom konkursu „Fedrowani w godce”.

Każdy z nas jest indywidualnością i potrzebuje czegoś innego, ale jest coś czego pragną wszyscy. Trafnie ujęła rzecz poetka Elżbieta Żaremba w wierszu „Czy chcesz być szczęśliwy?” i daje gotową receptę: „Aby twoje życie stało się niebem, radością i szczęściem dziel się jak chlebem”, niech te piękne słowa towarzyszą Państwu przez cały najbliższy rok. Serdecznie zapraszam do noworocznej lektury!

Anna Bierska

Czy chcesz...

Czy chcesz być szczęśliwy?
Tak!
Nie wiesz, jak to zrobić?
Jak?
Nie wolno być sobkiem,
zwykłym egoistą,
co tylko dla siebie
chciałby mieć wszystko.
Trzeba dostrzegać
także ludzi obok,
wokół których teraz
nie widać nikogo,

choć potrzebują pomocy.
Trzeba mieć wtedy
otwarte oczy,
życzliwym słowem
z własnej dobrej woli
być jak lekarstwo
na to co boli.
Aby twoje życie
stało się niebem,
radością i szczęściem
dziel się jak chlebem.

NASZE STAWKI PODATKOWE JEDNYMI Z NAJNIŻSZYCH W POWIECIE

27.11.2017 r. odbyło się wspólne posiedzenie komisji rady gminy Gorzyce, a 30.11.2017 r. sesja rady gminy Gorzyce. Rada podjęła m.in. ważną dla rodziców dzieci przedszkolnych uchwałę w sprawie określenia kryteriów na II etapie postępowania rekrutacyjnego na rok szkolny 2018-2019 oraz uchwały w sprawie określenia stawek: podatku od nieruchomości i środków transportowych oraz opłaty targowej.

Ważną informacją dla mieszkańców jest fakt że stawki podatkowe nie ulegną zwiększeniu. Stawki podatku od nieruchomości są w chwili obecnej jednymi z najniższych w powiecie.

Po przetargu stawka opłaty śmieciowej wzrosła

Z porządku obrad listopadowej sesji rada zdjęła punkt dotyczący podjęcia uchwały w sprawie wyboru metody ustalania opłaty oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W dniu 7.12.2017 r. odbyło się w tym temacie nadzwyczajne wspólne posiedzenie komisji, a następnie sesja rady gminy Gorzyce. Rada gminy przyjęła ostatecznie miesięczne stawki od mieszkańca:

- 14 zł za odpady zbierane w sposób selektywny,
- 32 zł za odpady nie zbierane w sposób selektywny, które będą obowiązywały od 2018 r.

Nasze odpady komunalne odbiera i zagospodarowuje wyłoniona w przetargu



Fot. B. Futerska

nieograniczonym firmą zewnętrzną. Tym samym koszt świadczonej nam usługi określa oferent, a gmina nie posiada wpływu na jej wysokość. Stawka opłaty dla mieszkańców jest pochodną zaproponowanej przez firmę ceny. Stawka winna wynosić ponad 16 zł. Z budżetu gminy dołożymy w 2018 r. około 530 tys. zł – dlatego pierwotna stawka (16 zł) została przez radę ostatecznie obniżona i wyniesie 14 zł. Szczegółowe zasady omawiamy w odrębnym tekście.

Budżet uchwalony. Na inwestycje rekordowa kwota 15 mln zł. Zadłużenie spada

Rada gminy zebrała się ponownie w dniach 18.12 (wspólne posiedzenie komisji) oraz 21.12 (sesja). Głównym

tematem obrad było uchwalenie budżetu gminy Gorzyce. Przegłosowano też projekty uchwał o budżetowych i wieloletniej prognozy finansowej na lata 2018-2024. Na mocy odrębnych uchwał nasza gmina m.in. udzieli w 2018 r. pomocy finansowej powiatowi wodzisławskiemu na realizację zadań z zakresu administrowania drogami (250 000 zł) oraz powiatowych przewozów pasażerskich o charakterze użyteczności publicznej (630 000 zł).

Obrady kończył pakiet uchwał w sprawie nadania nazw nowym ulicom. 6 dróg przy których zaczyna się rozwijać zabudowa otrzymało nazwy (4 w Gorzyczkach, jedna w Rogowie, jedna w Turzy Śl.).

Urząd Gminy w Gorzyczach

BUDŻET GMINY 2018 r. W PIGUŁCE

Dochody: 84 719 700 zł
Wydatki: 85 074 000 zł

Deficyt: 354 300 zł

ZADŁUŻENIE NASZEJ GMINY

31.12.2014 r.: **24 047 328 zł**
(początek kadencji)
31.12.2016 r.: 19 946 685 zł
31.12.2017 r.: 16 359 184 zł
31.12.2018 r.: **14 473 484 zł**
(koniec kadencji, zakładane w WPF)

DOCHODY

stawki podatkowe od nieruchomości:

- nie uległy praktycznie zmianie od 2014 r.
- już na 2016 r. ustalaliśmy je poniżej średniej dla gmin wiejskich powiatu wodzisławskiego
- w 2018 r. są jednymi z najniższych w naszym powiecie.

Już wcześniej **obniżyliśmy** część stawek podatków **od środków transportowych**. **Obniżyliśmy do 15 %** ustaloną w 2012 r. na 25 % podwyżkę czynszów mieszkaniowych.

Nie podwyższamy czynszów z tytułu dzierżawy gruntów lub najmu lokali innych niż mieszkaniowe.

Zakładamy dochody na poziomie

1 000 000 zł z dalszej sprzedaży:

- **działek** na terenie strefy przemysłowej w Gorzyczkach,
- **nieruchomości zabudowanych budynkami** starego przedszkola w Turzy Śląskiej oraz starej szkoły w Odrze.

WYDATKI (główne pozycje)

1. Inwestycje:

2018 r. – to budżet nastawiony na inwestycje, o które proszą mieszkańcy.

Wydatki majątkowe – inwestycje:

2015 r.: 9 542 349 zł
2016 r.: 5 892 658 zł
2017 r.: 10 435 450 zł

Łącznie 2015-2017 r.: 25 870 457 zł
2018 r.: 15 268 737 zł
Łącznie 2015-2018 r.: 41 139 194 zł

Priorytety:

- przebudowa **boisk** (szkolnych)
- budowa **kanalizacji** (sanitarnej)
- remonty **dróg**
- inwestycje w **termomodernizacje, OZE**

2. Oświata – 26 993 745 zł

3. Pomoc rodzinie – 21 514 226 zł

Szczegóły – w kolejnym numerze „U Nas”

SKĄD SIĘ BIERZE STAWKA "OPŁATY ŚMIECIOWEJ"? Czyli dlaczego 14 zł a nie 9,5 zł

Ponieważ temat wzrostu stawek za odpady wywołał wiele pytań przedstawiamy zasady wyłaniania wykonawcy usługi odbioru i zagospodarowania odpadów oraz ustalania stawki za jej wykonanie, a także przyczyny znaczącego jej wzrostu.

USTAWA z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach: (wyciąg z przepisów)

Art. 6c

1. Gminy są obowiązane do **zorganizowania odbierania odpadów** komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy.

Art. 6d

Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany udzielić zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, albo **zamówienia publicznego na odbieranie i zagospodarowanie tych odpadów.**

Art. 6h

Właściciele nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, **są obowiązani ponosić** na rzecz gminy, na terenie której są położone ich nieruchomości, **opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.**

Art. 6r

1. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi dochód gminy.

1aa. Środki z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi **nie mogą być wykorzystane na cele niezwiązane z pokrywaniem kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.**

2. **Z pobranych opłat** za gospodarowanie odpadami komunalnymi **gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi**, które obejmują koszty:

- 1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- 2) tworzenia i *utrzymania* punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 3) obsługi administracyjnej tego systemu;
- 4) edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

2a. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty wyposażenia nieruchomości w pojemniki lub worki do zbierania odpadów komunalnych oraz koszty utrzymywania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym.

Art. 6k

Rada gminy, w drodze uchwały:

- 1) dokona **wyboru metody** ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi

spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz **ustali stawkę** takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy.

Rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze m.in. pod uwagę:

- 1) liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę;
- 2) ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;
- 3) koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

W NASZEJ GMINIE

Zgodnie z powołanymi przepisami w naszej gminie **usługa odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych jest realizowana przez firmę zewnętrzną (ALBA), wybraną w przetargu nieograniczonym. Cenę za wykonanie usługi przedstawia (-ją) gminie firma (-y) zewnętrzna (-e). Zadaniem gminy jest wyłącznie wybór najkorzystniejszej oferty.**

I przetarg został ogłoszony już 10.08.2017 r. 15.09. Po zakończeniu procedury wójt gminy unieważnił postępowanie.

II przetarg został ogłoszony 03.10.2017 r. 9.11. nastąpiło otwarcie ofert. **W I przetargu złożone zostały 2 oferty. W II przetargu ofertę złożyła 1 firma.**

ZAKRES USŁUG, JAKOŚĆ

Zakres usług jest w gminie Gorzyce bardzo szeroki. **Nie wprowadzamy**, jak część innych gmin, **ograniczeń frakcyjnych lub ilościowych.** PSZOK jest czynny 3 dni w tygodniu. Mieszkańcy mogą oddać wszystkie

śmieci, w każdej ilości, nie ponosząc z tego tytułu dodatkowych odpłatności, np. za worki, odpady gabarytowe czy gruz dostarczone na PSZOK lub odebrane w trakcie zbiórki. Dzięki temu (i rosnącej świadomości ekologicznej) w naszych lasach, w rowach czy na poboczach jest o wiele czyszej niż kilka – kilkanaście lat temu. Od wielu lat firma realizująca wywiązuje się z powierzonego zadania w zasadzie bez zastrzeżeń. Nie zostaliśmy ze śmieciami na ulicach.

WIĘCEJ ŚMIECI – WIĘKSZA CENA

Ilość śmieci jest w naszej gminie większa w przeliczeniu na mieszkańca niż w gminach ościennych. Tym samym większa jest również (w przeliczeniu na mieszkańca) ilość wozokilometrów, roboczogodzin i zebranych worków. **Rośnie** ilość śmieci zebranych (łącznie): 7 002 ton (2015 r.), 9 918 ton (2016 r.), szacowane - 10 100 ton (2017 r.). Również ilość śmieci zmieszanych wzrosła miesięcznie z 461 ton (w 2016 r.) do 583 ton (w 2017 r.) - wg wyliczeń firmy Alba.

Rosną również koszty prowadzenia działalności gospodarczej (np. koszty pracownicze), opłaty środowiskowe (2017 – 120 zł, 2018 – 140 zł, 2019 – 170 zł, 2020 – 270 zł za tonę, koszty te nie obejmują kosztów instalacji RIPOK).

Stawka po przetargu i doliczeniu kosztów administracyjnych winna wynosić od 2017 r. - 11,5 zł, **utrzymano ją na poziomie 9,5 zł. Różnica była pokrywana z nadwyżki uzyskanej we wcześniejszym okresie.** Ceny usługi idą mocno w górę, co pokazały ostatnie przetargi w Mszanie, Kornowacu i Krzanowicach – gdzie stawki wzrosły o kilkadziesiąt %.

Urząd Gminy w Gorzycach

OGŁOSZENIE

O wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uproszczonego planu urządzenia lasu

Na podstawie art. 21 ust. 4 ustawy o lasach z dnia 28 września 1991 roku (tekst jednolity: Dz. U z 2017 poz.788), Wójt Gminy Gorzyce zawiadamia o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu uproszczonego planu urządzenia lasu obrębów ewidencyjnych Gminy Gorzyce od dnia 11.01.2018 r. do dnia 12.03.2018 r. w siedzibie Urzędu Gminy w Gorzycach przy ul. Kościelnej 15.

Uproszczony plan urządzenia lasu będzie podstawą naliczenia podatku leśnego.

W terminie 30 dni od daty wyłożenia projektu uproszczonego planu urządzenia lasu zainteresowani właściciele lasów mogą składać uwagi i wnioski w sprawie planu.

Uwagi należy składać na piśmie z podaniem imienia i nazwiska lub nazwy jednostki organizacyjnej i adresu, oznaczenia nieruchomości, której uwaga dotyczy, w nieprzekraczalnym terminie do dnia **12.02.2018 r.**

Z uproszczonym planem urządzenia lasu można zapoznać się:

- w dniu 11.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 13:30 do 15:00
- w dniu 12.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 8:00 do 10:00
- w dniu 15.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 15:00 do 16:30
- w dniu 16.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 13:30 do 15:00
- w dniu 17.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 8:00 do 10:00
- w dniu 18.01.2018 r. na sali narad Urzędu Gminy Gorzyce od godz. 13:30 do 15:00

W pozostałe dni z planem urządzenia lasu można zapoznać się w pokoju nr 21 w Urzędzie Gminy w Gorzycach w godzinach: poniedziałek od godz. 7:30 do godz. 16:30 wtorek od godz. 7:30 do godz. 15:00 środa od godz. 7:30 do godz. 15:00 czwartek od godz. 7:30 do godz. 15:00 piątek od godz. 7:30 do godz. 13:30

Rozmowa z Elżbietą Kołek – przewodniczącą Zarządu Gminnej Rady KGW w Gorzycach NA SPOŁECZNIKA BRAK PRZEPISU – JEST POŚWIĘCENIE SIĘ...



Obchody jubileuszy KGW w gminie Gorzycy są okazją do rozmowy z wieloletnią przewodniczącą Zarządu Gminnej Rady KGW w Gorzycach Elżbietą Kołek.

Pani Ela związana jest ze środowiskiem KGW od ponad 50 lat. Będąc pracownikiem Powiatowego Związku Kółek Rolniczych w Wodzisławiu Śl. swoją życiową przygodę z KGW rozpoczęła w 1964 roku jako powiatowy instruktor KGW. Funkcję powiatowego instruktora objęła po Helenie Stokłosie, założycielce wielu KGW w powiecie wodzisławskim. Swoją pracę rozpoczęła pod opieką p. Benedykta Kozielskiego, ówczesnego prezesa Powiatowego Związku Kółek Rolniczych. Jak mówi moja rozmówczyni był to człowiek wyjątkowy, któremu wiele zawdzięcza. (Benedykt Kozielski był więźniem obozów KL Auschwitz i Buchenwald (przyp. A. Nowak). W latach pracy w PZKR powstała też pod egidą KR Powiatowa Rada kobiet, której członkiem była pani Ela.

W latach 80-tych powstała Gminna Rada KGW w Gorzycach. Od tamtej chwili do chwili obecnej przewodniczącą Zarządu Gminnej Rady KGW jest Elżbieta Kołek. Za wieloletnią pracę i służbę w sferze Kółek Rolniczych i KGW pani Ela została odznaczona i nagrodzona między innymi Złotym, Srebrnym i Brązowym Krzyżem Zasługi, a także Orderem Serca przyznawanym przez Ministerstwo Rolnictwa oraz odznakę „Matkom Wsi” przyznawaną przez Wojewódzki Zarząd KR.

Andrzej Nowak – *Ponad pół wieku aktywnej pracy i służby społecznej w KGW. Jak wyglądał początek Pani działalności w gminie Gorzycy?*

Elżbieta Kołek – Z racji mojej funkcji w PZKR w Wodzisławiu Śl. zakładałam wiele kół, między innymi KGW w Gorzyczkach, gdzie przewodniczącą została Maria Tomala. Ja osobiście nigdy nie przewodniczyłam żadnemu kołu w gminie.

A. N. – *Od kiedy przewodniczy Pani Zarządowi Gminnej Rady KGW?*

E. K. – Po zawiązaniu się Gminnego Związku Kółek i Organizacji Rolniczych powstała też Gminna Rada KGW. Od tego czasu do dnia dzisiejszego jestem przewodniczącą Zarządu tej Rady.

A. N. – *Czy wszystkie KGW w gminie powstały z inicjatywy Kółek Rolniczych?*

E. K. – Nie. KGW związane były z kółkami rolniczymi. Byliśmy integralną częścią KR, na tych samych prawach co członkowie kółek Rolniczych. Dodać chcę, że pierwsze KGW na terenie obecnej gminy Gorzycy powstało w Czyżowicach z inicjatywy PZKR w Wodzisławiu Śl., natomiast KGW Kolonia Fryderyk i KGW Osiny, ze względu na brak działalności Kółek Rolniczych w tych miejscowościach, powstały z inicjatywy samych kobiet.

A. N. – *Czy w obecnej dobie ta współpraca z KR jeszcze istnieje?*

E. K. – Tam, gdzie istnieje KR lub SKR, jak to jest w naszej gminie, ta współpraca istnieje.

A. N. – *Jubileuszowe hasło KGW w Gorzycach brzmiało „60 lat wierne tradycji i obyczajom”. Jak ocenia Pani działalność kół w naszej gminie? Będąc wiernym tradycji można być postępowym?*

E. K. – W tych czasach charakter działalności diametralnie się zmienił. Obecnie działalność KGW mieści się w sferze szeroko rozumianej działalności kulturalnej. Kobiety, członkinie KGW są bardzo nowoczesne. Ida z duchem czasu... Jednakże przyjęły na siebie ciężar, obowiązek przekazywania tradycji i obyczajów szczególnie naszych, górnośląskich. Jest to tradycja i obyczaj, który wyniosły ze swoich rodzin.

A. N. – *Na spotkaniu jubileuszowym w Bluszczowie prezes Zarządu Wojewódzkiego SKR Andrzej Krawczyk zachęcał Koła aby uszczęśliwić procedury do uzyskania przez Koła Osobowości Prawnej, motywując to możliwością korzystania z różnych form dotacji z projektów, w tym także uniijnych. Co Pani o tym sądzi?*

E. K. – Analizowaliśmy ten temat w gronie naszych kół. Większość działaczek jest przeciw tej formie istnienia. To wymaga wiele zmian strukturalnych i finansowych (...). Nasze koła na razie tej formy działania nie podejmują się.

A. N. – *Członkinie naszych kół, odświeżnie występują w strojach ludowych. Czy są to stroje ludowe charakterystyczne do naszego regionu, ziemi rybnicko-wodzisławskiej?*

E. K. – Mieszkamy w Bramie Morawskiej na pograniczu, gdzie przenika się wiele kultur. Przyznać muszę, że wygląd naszych strojów to wynik wypracowanego przez inicjatorkę pomysłu pewnego kompromisu co do stroju regionalnego.

A. N. – *Kto jest fundatorem tych kosztownych pięknych strojów?*

E. K. – Większość wydatków pokryła gmina.

Część finansów pozyskano z projektów, a część z indywidualnego sponsoringu. Akcję zakupu strojów finansowo wsparł też gorzycki SKR. Pochwalić się należy, że nasze koła obecnie posiadają prawie 200 strojów.

A. N. – *Kiedy i z jakiej inicjatywy powstały w kołach zespoły śpiewacze?*

E. K. – Te grupy powstały w latach 80-tych i 90-tych ubiegłego wieku. Z inicjatywy samych członkiń. Pieśń i muzyka naszych ojców to wielki skarb Górnośląskiej Ziemi. Pielęgnacja i przekaz kolejnym pokoleniom tej kulturowej spuścizny to wielki wkład KGW w zachowanie naszej śląskiej tożsamości kulturowej.

A. N. – *Tyle lat aktywnej działalności oznacza poświęcenie dużej części swego życia „dla sprawy”. Co Panią w tym czasie najbardziej ucieszyło i satysfakcjonuje?*

E. K. – Urodziłam się i wychowałam w rodzinie społeczników. Działanie tych kół jest bliskie memu sercu. Podziwiam radość tworzenia przez te kobiety i cieszy mnie, że mogą być wśród nich. Satysfakcjonują mnie sukcesy tych kobiet, to, że potrafią przezwyciężyć problemy (...). Nie można w tym miejscu nie wspomnieć o wkładzie w moje społecznikowskie życie mojego męża i rodziny, ale to dotyczy wszystkich członkiń i społeczników.

A. N. – *Kobiety-członkinie kół zwracają się do Pani z szacunkiem „nasza mama”. Bardzo doświadczona „mama” jaką widzi przyszłość dla KGW?*

E. K. – Mam nadzieję, że ta działalność potrwa nadal. Starsze kobietki zaszczepiają tego bakcylią młodym. To tak jak z ewangelicznym ziarnem – coś obumiera i na tym rodzą się nowe, jeszcze bujniejsze. Pokolenie przemija, rodzi się młode, nowe potrzeby i pomysły (...).

A. N. – *Czy istnieje jakieś vademecum na bycie prawdziwym społecznikiem, bezinteresownie służąc innym?*

E. K. – Na działacza społecznego nie ma przepisu. To jest wpisane w naturę, a także zależy od wychowania w rodzinie. Jak już wspomniałam wyżej, potrzebne jest też wsparcie rodziny, bliskich.

A. N. – *Co chciałaby Pani przekazać jeszcze na łamach miesięcznika „UNas” naszym Czytelnikom?*

E. K. – Koło Gospodyń Wiejskich są potrzebne chociażby dla kultywowania, poszanowania i przekazu następnym pokoleniom dziedzictwa kulturowego naszej „małej ojczyzny”. Kobiety KGW potrafią budować atmosferę współpracy i poszanowania tradycji.

A. N. – *Serdecznie dziękuję za ciekawą rozmowę, życząc w imieniu Czytelników i własnym dużo zdrowia i dalszych sukcesów na niwie społecznikowskiego działania.*

Rozmawiał Andrzej Nowak

DO ANIOŁÓW MISJI

Pozdrawiam serdecznie z gorącej Zambii i przesyłam Wam trochę zambijskich upałów do już zapewne chłodnej Polski. Mama przekazała mi, że intensywnie modlicie się na różańcu za misjonarzy. Bardzo za to dziękuję, to jest tam bardzo nam potrzebne. Nic bardziej ważnego. Z całego serca też wyrażam wdzięczność za hojne materialne wsparcie płynące od Was. Nasi parafianie modlą się za Was codziennie prosząc o potrzebne łaski. Oprócz tego ułożyli modlitwę o łaskę budowy nowego kościoła. Zaczęliśmy ją odmawiać w każdy czwartek po Mszy św. Nawiasem mówiąc przez Mszę św. w każdy czwartek modlą się za powołanych i o nowe powołania.

Wracając do budowy domu Bożego – cieszę się, że jest w nich pragnienie wybudowania domu Bożego, który będzie dedykowany Bogu, z namaszczonego ołtarzem, z relikwiami męczenników. Takie świątynie są tutaj jednak rzadkością, zazwyczaj są to poświęcone miejsca modlitwy wyglądające jak stodoły lub baraki. No cóż, jak Bóg pozwoli to wybudujemy taki piękny Kościół ku czci Jezusa Miłosiernego. Wydaje się to tym bardziej ważne, że tylko w tym roku muzułmanie wybudowali meczet w Masansie, który jest pierwszym w tym rejonie. Mam

wrażenie, że bardzo szybko tutaj przychodzą z Tanzanii. W tym roku z Bożą pomocą otrzymaliśmy relikwie św. męczenników ugandyjskich czyli Afrykańczyków, którzy oddali życie za wiarę. Niezwykle piękna historia. Ale może teraz trochę o mojej niedzieli misyjnej.

Już od czwartku odwiedzałem rodziny w Tuyu, to centrum dojazdowe oddalone 70 km od nas, poświęcone Najświętszemu

Sercu Jezusa. Odwiedziłem 17 rodzin. Bardzo lubię ten czas poza cywilizacją wśród prostych ludzi. To mi uświadamia jak oni wiele muszą ofiarować i jak bardzo muszą starać się aby być blisko Boga. Przyjęcie księdza we wspólnocie to wielkie przedsięwzięcie. Ktoś przywozi na swoim rowerze materac, najlepszą jaką mają pościel, moskitierę... I spanie oczywiście w gliniannej kaplicy bez okien i drzwi. Panowie dbają o bezpieczeństwo, czuwają w nocy by nikt nie zrobił krzywdy ich księdzu. Kobiety dbają by woda do mycia w łazience z trawy była

gotowa na czas, rano i wieczorem. Oczywiście muszą przynieść wodę z pobliskiej studni.

W tym przypadku było dość blisko, ok. 400 m. No i oczywiście posiłki – rano coś jakby bułka drożdżowa z herbatą doprawioną mlekiem i cukrem z trzciny cukrowej. W czasie odwiedzin nshima czyli kluski z kukurydzy i jajko lub liście dyni, zdarza się dość często buszowa kura, z której dla gościa jest żołądek, jako znak wielkiego szacunku. Na kolację często bardzo podobnie.

Jadę do nich znowu na 3 dni w listopadzie. Pięknym wyznaniem wiary było to abym został u nich do niedzieli i odprawił Im Mszę św. w niedzielę. W programie miałem już Mszę św. w innym miejscu o godz. 8.00. Jedyną szansą było zacząć różaniec o godz. 5.30, a o godz. 6.00 rozpocząć Mszę św. Muszę przyznać, że potraktowali to bardzo serio. Ci, którzy mieszkali daleko, spali na dworze. Na szczęście było dość ciepło w nocy ok. 200C. To tyle z misyjnej niedzieli.

Pozdrawiam serdecznie z gorącej Zambii

ks. Zenon Bonecki

LIST ANIOŁÓW DO ANIOŁÓW – NA RAZIE ANIOŁÓW MISJI!

Kochani!

Św. Faustyna zanotowała w swoim „Dzienniczku” słowa Jezusa: „Miłosierdzie Moje rozleje się na cały świat”.

I to dzieje się na naszych oczach. Chłopak z Czyżowic ks. Zenon Bonecki do dalekiej Afryki wiezie z Polski obraz Jezusa Miłosiernego i w opuszczonym baraku powstaje pierwszy w Zambii Kościół Miłosierdzia Bożego.

W tej chwili w trakcie budowy jest ośrodek modlitewny dla młodzieży, aby przyjeżdżający z buszu młodzi ludzie mieli gdzie przenoćować, a w dalszej perspektywie budowa kościoła Miłosierdzia Bożego.

Powstające grupy Aniołów Misji mają błogosławieństwo naszego arcybiskupa. W tej chwili jest 8 grup, dziewiąta się zawiązuje. Aby zapewnić księdzu Zenkowi miesięczne stałe wsparcie finansowe, tj. 1200 zł od grupy,

potrzebne jest jeszcze zaangażowanie 36 osób. Uważamy, że jest to realne. Jest nas w tej chwili 96. Jeżeli co trzeci Anioł zmobilizuje 1 osobę, sprawa będzie rozwiązana.

Wasze grupowe Anioły czekają na chętnych do pracy na „Bożym Poletku”: Marysia Pawlica, Ania Szczyrba, Teresa Staniczek, Gabrysia Nawrocka, Losia Pawelec, Marysia Mucha, Weronika Kasznia, Anita Karbownik.

Anna Szczyrba

SCHOLA W CZYŻOWICACH



Fot. R. Syrek

W czyżowickiej parafii pw. Chrystusa Króla w sobotę 25 listopada br. o godz. 14.00 odbyło się pierwsze spotkanie chętnych do udziału

Sarniakiem. Córka pana Rafała – Paulina, która jest niezwykle uzdolniona muzycznie, śpiewała dzieciom utwory a cappella.

w próbie śpiewu dzieci. Spotkanie to zostało zorganizowane w celu stworzenia zespołu wokalnego śpiewającego utwory liturgiczne. Spotkanie poprowadzili Rafał Syrek wspólnie z Krzysztofem

Dziewczynki i chłopcy w wieku szkolnym od razu zabrali się do nauki trudnych, ale niezwykle pięknych tekstów. Były to utwory niezwykle wzruszające pt.: „Chrystus Pan Boży Syn”, i „Ty światłość dnia”. Początkowo nieco onieśmielone dzieci, bardzo dobrze i co jeszcze ważniejsze, bardzo chętnie zmierzyły się z nauką piosenek. Utwory tak bardzo spodobały się dzieciom, że wracając do domów śpiewały po drodze refren pierwszej poznanej pieśni: „Wywyższony bądź Jezu Baranku mój. Tyś jedyny odkupiciel, tyś mój król...”

Jeśli i wam spodobała się inicjatywa założenia SCHOLI w czyżowickiej parafii, to serdecznie zapraszamy na następne spotkania, które odbywają się w soboty o godz. 14.00 w salce katechetycznej przy kościele pw. Chrystusa Króla.

Anna Bierska

STOWARZYSZENIE AKTYWNOŚCI LOKALNEJ „PERSPEKTYWA” W CZYŻOWICACH

W marcu 2007 r. w Czyżowicach zawiązała się grupa inicjatywna w składzie: Stefania Rodak, Barbara Kuźnik, Jerzy Rebeś, Marian Jureczka, której celem było stworzenie na terenie sołectwa stowarzyszenia, umożliwiającego większą integrację czyżowickiego społeczeństwa. Członkowie grupy przygotowali statut nowej organizacji, wybrali jej nazwę i doprowadzili do rejestracji. Najważniejsze cele stowarzyszenia to aktywizowanie i integrowanie środowiska lokalnego, budowanie świadomości obywatelskiej, wspieranie rozwoju gospodarczego, kulturalnego i oświatowego, inicjowanie i wspieranie działań na rzecz kultury fizycznej, sportu i rekreacji oraz ochrony zdrowia, środowiska naturalnego, promowanie sołectwa Czyżowice, dokumentowanie jego historii i osiągnięć oraz pozyskiwanie środków na działalność statutową z dostępnych środków pomocowych.

I Walne Zgromadzenie odbyło się 7 listopada 2007 r. Stowarzyszenie liczyło wtedy 21 członków. Pierwszy zarząd stanowili: Iwona Boniakowska (prezes), Wioletta Langrzyk (wiceprezes), Helena Sitko-Kuczka (skarbnik),

Urszula Pochopień (sekretarz) oraz członkowie – Stefania Rodak, Danuta Motyczka, Piotr Jurczyk, Maria Kmieciak. W skład Komisji Rewizyjnej weszli: Barbara Kuźnik, Marian Jureczka, Jerzy Rebeś.

Od 2007 r. stowarzyszenie z sukcesem realizuje swoje cele statutowe. Najbardziej znaczące inicjatywy to 10 edycji cieszących się dużą popularnością festynów rodzinnych „Wesołe Czyżowice” połączonych z korowodami przebierańców, konkursem „Zjazd na byle czym” i biegami rodzinnymi oraz 8 edycji Jarmarku Bożonarodzeniowego połączonych z wspólnym kolędowaniem przedstawicieli czyżowickich organizacji. Odbyły się również 2 biesiady: „Śląski taki i nijaki” oraz „Cza-cza na Czaczy” połączone z wydaniem okolicznościowego śpiewnika.

Stowarzyszenie prowadzi aktywną działalność promocyjną. W 2009 r. SAL wprowadziło do świątecznej sprzedaży gliniane naczynia oraz dzwonki z napisem „Czyżowice”. W latach 2010-2012 stowarzyszenie dwukrotnie zorganizowało Mistrzostwa Gminy Gorzyce w Biegu na Orientację, wydając jednocześnie mapy biegowe „Szwajcarii Czyżowickiej”. Od

2011 r. Stefania Rodak, Wioletta Langrzyk i Piotr Pawlica we współpracy z organizacjami społecznymi gromadzili materiał do publikacji dokumentującej historię i osiągnięcia sołectwa. Jej oprawę graficzną i skład zapewnił Radosław Dawid. Książka „Czyżowice wczoraj, dziś i jutro” została wydana w 2013 r.

SAL wnioskując z sukcesem do odpowiednich instytucji o nadanie osobom zasłużonym dla lokalnej społeczności honorowych tytułów „Człowieka o Złotym Sercu”, „Gorzyckiej Perły”, Honorowego Obywatela Gminy Gorzyce, a także powiatowych i gminnych nagród w dziedzinie kultury.

Członkowie SAL działają na terenie sołectwa w wielu organizacjach m.in. w radzie gminy Gorzyce, radzie sołeckiej, chórze „Moniuszko”, OSP, KGW, placówkach oświatowych czy UKS „Sparta” Czyżowice.

Zrealizowanie przedstawionych przedsięwzięć nie byłoby możliwe bez życzliwej pomocy władz Gminy Gorzyce oraz czyżowickich sponsorów. Promocję działań zapewniają lokalne media – gazety „U Nas” i „Nowiny Wodzisławskie”, a także portale internetowe czyżowice.net, gorzyce.pl czy e-gorzyce.pl

SPRAWOZDANIE AKTYWNOŚCI LOKALNEJ STOWARZYSZENIA „PERSPEKTYWA” W LATACH 2007-2017

Minęło 10 lat działalności naszego Stowarzyszenia. Nadszedł więc czas podsumowań, rozliczeń oraz podziękowań dla naszych członków, partnerów organizowanych akcji oraz dla naszych sponsorów.

Historia naszej organizacji rozpoczęła się w marcu 2007 r. kiedy to Stefania Rodak, Barbara Kuźnik, Jerzy Rebeś oraz Marian Jureczka zawiązali grupę inicjatywną, której celem było stworzenie na terenie sołectwa stowarzyszenia, umożliwiającego większą integrację czyżowickiego społeczeństwa. Członkowie grupy przygotowali statut nowej organizacji, wybrali nazwę – Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „Perspektywa” w Czyżowicach i doprowadzili do jej rejestracji.

Określili główne cele działania organizacji, do których zaliczyć można: aktywizowanie i integrowanie środowiska lokalnego, budowanie świadomości obywatelskiej, wspieranie rozwoju gospodarczego, kulturalnego i oświatowego, inicjowanie i wspieranie działań na rzecz kultury fizycznej, sportu i rekreacji oraz ochrony zdrowia, środowiska naturalnego, promowanie sołectwa Czyżowice, dokumentowanie jego historii i osiągnięć oraz pozyskiwanie środków na działalność statutową z dostępnych środków pomocowych. I Walne Zgromadzenie rozpoczynające moment właściwego

działania odbyło się dokładnie 10 lat temu – 7 listopada 2007 r.

Stowarzyszenie liczyło wówczas 21 członków. W skład pierwszego zarządu zostali wybrani: Iwona Boniakowska jako prezes, zastępcą została Wioletta Langrzyk, skarbnikiem Helena Sitko – Kuczka, sekretarzem Urszula Pochopień. Funkcje członków podjęli: Stefania Rodak, Danuta Motyczka, Piotr Jurczyk, Maria Kmieciak. W skład Komisji Rewizyjnej weszli: Barbara Kuźnik, Marian Jureczka, Jerzy Rebeś.

Obecny skład zarządu (tylko częściowo zmieniony) działa w następującym składzie: prezes – w dalszym ciągu Iwona Boniakowska, v-ce prezes – Wioletta Langrzyk, skarbnik – Anna Jurczyk, sekretarz – Urszula Pochopień oraz członkowie: Stefania Rodak, Danuta Motyczka, Magdalena Paloc, Radosław Dawid. W tym samym składzie od początku działa Komisja Rewizyjna. Obecnie Stowarzyszenie liczy 33 członków.

Od 2007 r. Stowarzyszenie z sukcesem realizuje swoje cele statutowe. Najbardziej znaczące inicjatywy to: 10 edycji cieszących się dużą popularnością festynów rodzinnych „Wesołe Czyżowice” połączonych z korowodami przebierańców, konkursem „Zjazd na byle czym”, biegami rodzinnymi, pokazami strażackimi oraz 8 edycji Jarmarku Bożonarodzeniowego połączonych

z wspólnym kolędowaniem przedstawicieli czyżowickich organizacji. Odbyły się również 2 biesiady: „Śląski taki i nijaki” oraz „Cza-cza na Czaczy” połączone z wydaniem okolicznościowego śpiewnika.

Festyny rodzinne szczególnie te, które odbywały się na terenie naszej urokliwej Szwajcarii czyżowickiej starał się uatrakcyjnić między innymi:

określeniem tematu przebrań i „byle jakich pojazdów np. temat lasu lub „Na plaży słońce praży – cza-cza”, zorganizowaniem zawodów bardzo popularnego geocachingu. Ogromną radość szczególnie dla dzieci stanowiły prowadzone przez KREATORNIĘ STUDIO atrakcyjne gry i zabawy. Dużym zainteresowaniem cieszyły się także pokazy udzielania pierwszej pomocy prowadzone przez członków naszej Ochotniczej Straży Pożarnej oraz członków Państwowej Straży Pożarnej w Wodzisławiu Śl.

„Wesołe Czyżowice”, z czasem stały się imprezą, na którą mieszkańcy czekali i w której chętnie brali udział. Jednak nie raz aura sprawiała nam przykrą niespodziankę. Zdarzały nam się korowody pod parasolami. Mimo pogodowych problemów humor i chęć do zabawy zawsze nam dopisywały. Najgorzej było w tym roku, kiedy to w momencie zbiórki i wymarszu korowodu nastąpiło



Fot. A. Kwiatko

istne oberwanie chmury. Stowarzyszenie prowadzi aktywną działalność promocyjną. W 2009 r. SAL wprowadziło do świątecznej sprzedaży gliniane naczynia oraz dzwonki z napisem „Czyżowice”. W latach 2010-2012 stowarzyszenie dwukrotnie zorganizowało Mistrzostwa Gminy Gorzyce w Biegu na Orientację, wydając jednocześnie mapy biegowe „Szwajcarii Czyżowickiej”.

W 2011 r. w naszym Stowarzyszeniu zrodziła się inicjatywa wydania publikacji książkowej nt. historii i współczesności czyżowickiego sołectwa.

Propozycję zgłosiła członkini zarządu – Stefania Rodak, która podjęła się także trudnego obowiązku głównego redaktora. Do współpracy redakcyjnej zobowiązali się – Wioletta Langrzyk v-ce prezes naszej organizacji oraz nasz sympatyk i lokalny historyk – Piotr Pawlica. Oprawę graficzną i skład zapewnił również członek naszego zarządu Radosław Dawid.

Do napisania tekstów dotyczących poszczególnych, przewidzianych w publikacji tematów zostali poproszeni niektórzy członkowie naszego Stowarzyszenia oraz inni mieszkańcy Czyżowic, zaangażowani w pracę organizacji działających na terenie sołectwa. Autorzy tekstów bardzo często korzystali z cennych informacji udzielanych przez starszych mieszkańców Czyżowic oraz z informacji zawartych w prowadzonych kronikach np. kronice OSP, KGW, chóru MONIUSZKO czy kroniki szkolnej. W publikacji wykorzystano m.in. zdjęcia historyczne pochodzące z archiwów Urzędu gminy Gorzyce, organizacji i instytucji Czyżowic oraz ze zbiorów prywatnych mieszkańców.

W efekcie ogromnej pracy zespołu redakcyjnego – pracującego całkowicie społecznie została wydana w tysiącu egzemplarzy książka pt. „Czyżowice, wczoraj, dziś i jutro”, bardzo pozytywnie oceniona

przez obecnych, a także byłych mieszkańców Czyżowic.

Ponieważ wymagana objętość książki nie pozwoliła na wprowadzenie wszystkich istotnych tematów zespół redakcyjny postanowił rozpocząć przygotowania do nowej publikacji, poświęconej tym razem wyłącznie mieszkańcom zasłużonym dla historii i współczesności Czyżowic. Przygotowanie nowej publikacji: w tym zebranie materiałów, ich opracowanie, przygotowanie graficzne oraz zdobycie środków finansowych na jej wydanie – to będzie główne zadanie zarządu do wykonania w 2018 r.

SAL wnioskuję z sukcesem do odpowiednich instytucji o nadanie osobom zasłużonym dla lokalnej społeczności honorowych tytułów „Człowieka o Złotym Sercu”, „Gorzyckiej Perły”, Honorowego Obywatela Gminy Gorzyce, a także powiatowych i gminnych nagród w dziedzinie kultury.

Honorowe tytuły „Człowieka o Złotym Sercu” na wniosek zarządu SAL otrzymali: Grażyna Klon, Władysława Bańczyk, Wiesława Paloc, Helena Mucha, Stefania Rodak, Urszula Pochopień, Wioletta Langrzyk, Bronisława Ślanina. Ponadto zarząd SAL poparł kilka innych nominacji zgłoszonych dla mieszkańców Czyżowic przez organizacje z terenu sołectwa.

Dwukrotnie świętowaliśmy przyznanie z naszej nominacji honorowego tytułu „Gorzycka Perła”, który to tytuł otrzymali: nieżyjący już niestety profesor Antoni Motyczka szczególnie zasłużony dla rozwoju gminy Gorzyce oraz Ks. proboszcz Jerzy Dudek – budowniczy czyżowickiego kościoła.

Z ogromnym wzruszeniem i zadowoleniem tytuł „Honorowego obywatela Gminy Gorzyce” przyjęli: wywodzący się z Czyżowic naukowiec profesor Franciszek Połomski oraz zasłużony dla naszej gminy Senator Adam Zdziebło. Z naszej nominacji nagrody

w dziedzinie kultury przyznanej przez Starostwo Powiatowe otrzymali pan Janusz Reclik – znany inicjator imprez muzycznych i Zespół Śpiewaczy CZYŻOWIANKI, zaś nagrody z rąk Wójta gminy Gorzyce odebrały również Czyżowianki i Pani Krystyna Dawid – prezes chóru Moniuszko.

Mamy nadzieję, że przyznane honorowe tytuły oraz nagrody sprawiły naszym nominowanym radość i satysfakcję oraz świadomość, że ktoś docenia ich pracę na rzecz naszego gminnego środowiska. My zaś mamy nadzieję, że tym samym czują się zobowiązani do dalszej społecznej i owocnej działalności.

Czujemy się też zaszczytzeni faktem, że członkowie SAL działają na terenie sołectwa w wielu organizacjach m.in. w radzie gminy Gorzyce, radzie sołeckiej, chorze „Moniuszko”, Ochotniczej Straży Pożarnej, Kole Gospodyń Wiejskich, placówkach oświatowych czy UKS „Sparta”. Mają więc wpływ na wiele inicjatyw realizowanych na terenie Czyżowic. W ostatnim okresie uważając, że w Czyżowicach brak jest integracji w działaniu pomiędzy poszczególnymi organizacjami działającymi na terenie sołectwa podjęliśmy inicjatywę wspólnego spotkania przedstawicieli tychże organizacji.

Spotkanie odbyło się w dniu 18.10.2017 r. Między innymi ustalono kolejne spotkanie o charakterze opłatkowym, które będzie zorganizowane przez kierownictwo Ośrodka Kultury w dniu 8.12.2017 r. Mamy nadzieję, podjęta inicjatywa połączenia sił i działań zaowocuje zorganizowaniem wspólnych imprez łączących wszystkich mieszkańców sołectwa.

Zrealizowanie przedstawionych przedsięwzięć nie byłoby możliwe bez życzliwej pomocy władz Gminy Gorzyce oraz czyżowickich sponsorów wśród których na szczególne wyróżnienie zasługują: Stanisław Mikos, Piotr Boniakowski, Janusz Reclik, Danuta Motyczka, Marian Jureczka, Piotr Pawlica, Jan Worek, Teresa Wiecha, Halina Wierzoń, Bogusław Jordan, Małgorzata Król. Za wszelką udzieloną naszej organizacji pomoc już w tym miejscu serdecznie dziękuję.

Ważna jest dla nas także promocja naszych działań, którą zapewniają lokalne media, gazety: „U Nas” i „Nowiny Wodzisławskie”, a także portale internetowe czyżowice.net, gorzyce.pl oraz e-gorzyce.pl.

Kończąc sprawozdanie serdecznie dziękuję wszystkim członkom SAL za współpracę. Szczególnie zaś dziękuję członkom zarządu za inicjatywę i zaangażowanie w pracach omówionych w sprawozdaniu. Mam nadzieję, że i w następnych latach uda nam się wspólnie zrealizować coś pożytecznego i pozytywnie odebranego przez naszych współmieszkańców.

Prezes SAL „Perspektywa” w Czyżowicach
Iwona Boniakowska



Źródło: www.publicdomainpictures.net

Każdy rodzic oczekuje, że jego dziecko urodzi się zdrowe i wszystko będzie się jak najlepiej układać. Nie można się dziwić, że dla wszystkich rodziców wiadomość, że u ich dziecka stwierdzono jakiegoś rodzaju upośledzenie lub nieodwracalną chorobę jest traumatycznym przeżyciem. Współcześnie często zdarza się, że jeszcze przed urodzeniem dziecka rodzice dowiadują się, że ich dziecko będzie wymagało szczególnej troski oraz specjalistycznej opieki i wsparcia. Jest to moment, w którym przychodzi rodzicom przewartościować całe swoje dotychczasowe życie i na nowo zorganizować funkcjonowanie i byt rodziny.

W większości sytuacji rodzice, opiekunowie dziecka stają z uzyskaniem wsparcia psychologicznego i wielu innych. Opieka nad osobą chorą czy niepełnosprawną intelektualnie wymaga nie tylko wysiłku emocjonalnego i fizycznego, jest również kosztowna. Pragnę zatem skoncentrować się głównie na przybliżeniu dostępnych w Polsce form pomocy dla dzieci z niepełnosprawnością w tym z niepełnosprawnością intelektualną i ich rodzicom w obszarze świadczeń administracyjno-socjalnych, a konkretnie na uzyskaniu pierwszej pomocy od urzędników, różnego rodzaju specjalistów, wskazówek co do postępowania w kwestii rehabilitacji dziecka.

Każda pomoc jest ważna

W pierwszym okresie po zorientowaniu się, że coś niedobrego dzieje się z dzieckiem, potrzebna jest rodzicom pomoc lekarzy, pracowników socjalnych, nauczycieli i wszystkich innych ludzi w otoczeniu rodziców.

Wiele zależy od kultury, empatii i wiedzy osób udzielających informacji zdeorientowanym i wystraszonemu rodzicom, które jednocześnie nie mogą naruszać dóbr osobistych, godności i dobrego imienia.

Znamienne, że wraz z pojawieniem się dziecka na świecie rodzice nie zawsze są informowani o faktycznym tj. prawdziwym stanie dziecka, które wypisywane jest w stanie dobrym do domu. A przecież już w szpitalu powinno się skierować uwagę rodziców na stan zdrowia i funkcjonowania dziecka, które mogłoby być bardzo wcześniej zdiagnozowane i poddane jak najszybszej rehabilitacji. Najczęściej ten pierwszy okres w rozwoju dziecka pozostaje nieodwracalnie stracony dla szybkiego podjęcia wczesnego wspomagania jego rozwoju. Ale nie można się dziwić rodzicom, że nie wiedzą, iż ich dzieci już wieku zaledwie kilku miesięcy mogą być objęte wczesnym wspomaganiem rozwoju w najlepszej w naszym regionie placówce, jaką jest Zespół Placówek Szkolno-Wychowawczo-Rewalidacyjnych w Wodzisławiu Śl. jeżeli pracownicy różnego rodzaju instytucji o takiej możliwości sami nie wiedzą lub nie informują o tym rodziców. Dlatego też uważam, iż na tym polu jest jeszcze wiele do zrobienia.

W sytuacji dzieci i rodziców z niepełnosprawnością lub ze sprzężonymi niepełnosprawnościami w tym z niepełnosprawnością intelektualną każda pomoc jest w ich sytuacji istotna. Pierwszym takim rodzajem pomocy jest pomoc instytucjonalno-prawna, z którą rodzice stykają się najwcześniej. Od jakiegoś czasu zaszyły korzystne zmiany w polityce społecznej. W okresie ostatnich 2 lat weszły w życie ustawy dotyczące całego spektrum zasiłków rodzinnych i opiekuńczych, wychowawczych, oraz zupełnie nowy „Program za życiem” skierowany do rodzin, w którym przyszło na świat chore dziecko z ciężkim i nieodwracalnym upośledzeniem albo nieuleczalną chorobą zagrażającą życiu. Zagadnienia te regulują ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i ich rodzin „Program za życiem” (Dz. U. z 2016 r. poz. 1860) i ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930 z późn. zm.).

Program ten jest krytykowany, ponieważ uważa się, że został skierowany do bardzo wąskiej grupy odbiorców, jednak co jest dobre, to od chwili jego zaistnienia tj. od 2016 r., wsparcia instytucjonalnego mogą udzielać takiej rodzinie również asystenci rodziny, umocowani w systemie pomocy społecznej od 2012 r. na podstawie ustawy o pieczy zastępczej. Funkcja koordynacyjno-informacyjna asystentów także jest krytykowana, uważam jednak, że jeżeli chociaż jednej rodzinie udało się pomóc, to należy się wstrzymać z krytyką tego uprawnienia asystentów rodziny.

Diagnoza i co dalej?

Dziecko zostało zdiagnozowane: zaburzenia rozwojowe, Zespół Aspergera, autyzm, autyzm atypowy... Są różne reakcje na tę wiadomość. Niektórzy rodzice uważają, że to koniec świata, inni traktują niedobre wieści jako motywację do działania. Każdy człowiek przechodzi przez kolejne, naturalne etapy zmierzania się z rzeczywistością niekoniecznie w ustalonej przez naukowców kolejności. Są też tacy rodzice, którzy nigdy nie pogodzą się z diagnozą. Przyjmuje się, że każda reakcja jest właściwa, jest bowiem reakcją indywidualną dla każdego. Ze względu na różne radzenie sobie z sytuacją, rodzice mogą potrzebować wsparcia psychologicznego.

Diagnoza powinna być wystawiona przez lekarza specjalistę. Zwykle takie dokumenty sporządza lekarz psychiatra dziecięcy lub neurolog. W momencie otrzymania diagnozy rodzic otrzymuje również podstawowe zalecenia np.: integracji sensorycznej, pracy z logopedą, psychologiem. Po odebraniu diagnozy wskazane są konsultacje u innych specjalistów:

- alergologiczna – część alergii może objawiać się stanami niepokoju, zaburzeniami zachowania. Wykluczenie alergenów może mieć znaczenie dla rozwoju dziecka,
- otolaryngologiczna – aby potwierdzić lub wykluczyć problemy ze słuchem,
- genetyczna – aby sprawdzić lub wykluczyć występowanie zespołu Wiliamsa itp.,
- neurologiczna – wykluczenie epilepsji i innych zaburzeń neurologicznych.

Po skierowaniu należy udać się do pediatry przyjmującego w ramach Podstawowej Opieki Zdrowotnej. W przypadku odmowy wystawienia skierowań należy poprosić o odmowę na piśmie i skontaktować się z dyrektorem placówki. Można również skontaktować się z rzecznikiem praw pacjenta i prosić o interwencję.

Orzeczenie o niepełnosprawności

Rodzice, opiekunowie oprócz wielu życiowych dylematów, muszą zabezpieczyć materialne podstawy rodziny, aby skoncentrować się na długofalowej pomocy swojemu dziecku.

Takim pierwszym krokiem po zdiagnozowaniu dziecka i skompletowaniu całej wymaganej dokumentacji jest wystąpienie do Zespołu Orzekania o Niepełnosprawności znajdującego się w każdej gminie czy powiecie o wydanie orzeczenia o niepełnosprawności na rzecz dziecka. Dzieci do lat 16-tu posiadają orzeczenie o niepełnosprawności, zaś dzieci po ukończeniu 16-tego roku życia otrzymują orzeczenie o stopniu niepełnosprawności (lekki, umiarkowany, znaczny). Posiadanie orzeczenia niepełnosprawności jest niezbędne do

uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego na dziecko, świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej czy korzystania z karty parkingowej. Informację o tym, gdzie w danym mieście należy składać dokumenty o wydanie karty parkingowej, powinniśmy uzyskać przy Powiatowym Zespole ds. Orzekania o Niepełnosprawności lub w Starostwie Powiatowym (tak jest w Wodzisławiu Śl.).

W celu wyrobienia orzeczenia o niepełnosprawności, jeżeli jesteś mieszkańcem powiatu wodzisławskiego zgłaszamy się do Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności przy ul. Pszowskiej 92A, tel. 32 412 09 67 lub do zespołu właściwego do miejsca zamieszkania. Na miejscu pobieramy wniosek. Wniosek lekarski na komisję może wypełnić specjalista bądź internista, ogólnie nie stanowi to różnicy, niemniej w przypadku np. Zespołu Aspergera jednak lepiej jest, jeśli będzie to specjalista prowadzący.

Do wniosku dołączamy kserokopie wszystkich dokumentów medycznych, wyników badań, wypisów ze szpitali i wszelką inną dokumentację związaną ze stanem zdrowia dziecka. Jeżeli dziecko ma także inne schorzenia np.: silną wadę wzroku, skrzywienie kręgosłupa, stopy końsko-szpotałe itp., to dołączamy również taką dokumentację do wniosku o wydanie orzeczenia ds. niepełnosprawności. Ważna informacja jest taka, że przy składaniu samego wniosku oraz przychodząc na komisję zespołu orzekającego zabieramy ze sobą oryginały dokumentów – do wglądu.

Stosowna informacja o terminie komisji powinna dotrzeć do zainteresowanych w ciągu 30 dni. Pamiętajmy, że należy uwzględnić jeszcze 5 dni na działalność poczty. W sprawach skomplikowanych np. wymagających dostarczenia dodatkowej dokumentacji medycznej, termin rozpatrzenia sprawy może wydłużyć się do dwóch miesięcy. O terminie posiedzenia komisji zawiadamia się przedstawiciela ustawowego (najczęściej jest to rodzic) nie później niż 7 dni przed jego rozpatrzeniem.

Czego możemy się spodziewać stając wraz z dzieckiem na komisję? Skład orzekający Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności składa się z lekarza specjalisty i specjalistów pokrewnych dziedzin np. psychologa. Lekarze przeprowadzają wywiad z rodzicem, zapoznają się z dokumentami, ewentualnie przeprowadzają rozmowę z dzieckiem. Podczas posiedzenia członkowie komisji ustalają kolegiąlnie, zgodnie z przepisami prawa oraz standardami medycznymi zakres niepełnosprawności dziecka oraz zakres ograniczeń spowodowanych chorobą dziecka. W przypadku ewentualnej nieobecności na komisji należy w okresie 14 dni usprawiedliwić swoją nieobecność w formie pisemnej. Zostanie wtedy wyznaczony inny

termin stawienia się na komisję.

Decyzja o przyznaniu orzeczenia o niepełnosprawności, w zależności od powiatowego zespołu Powiatowego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności lub odpowiednio miejskiego zespołu, wystawiana jest od razu (np. w Nowej Soli), wysyłana pocztą bądź, do odbioru w terminie do 14 dni (np. we Wrocławiu) zgodnie z terminami Kodeksu Postępowania Administracyjnego.

Po otrzymaniu decyzji zaliczającej dziecko do osób niepełnosprawnych należy bezwzględnie zwrócić uwagę na punkty 7 i 8 dotyczące stałej opieki. Jeżeli bowiem w którymś – zazwyczaj w punkcie 7, widnieje zwrot „nie wymaga” – nie otrzymamy w GOPS-u/MOPS-u świadczenia pielęgnacyjnego. Dla zainteresowanych może być istotny pkt. 9 dotyczący możliwości parkowania w miejscach oznaczonych, przeznaczonych dla pojazdów przewożących osoby niepełnosprawne.

Jeżeli decyzja komisji ds. Orzekania o Niepełnosprawności jest dla nas niekorzystna, czyli, że nie zalicza naszego dziecka do osób niepełnosprawnych, lub któryś z punktów budzi nasze wątpliwości, możemy zgodnie z informacją podaną na decyzji odwołać się w ciągu 14 dni (nieprzekraczalny termin) do Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności za pośrednictwem zespołu powiatowego (składamy odwołanie na miejscu).

Złożenie odwołania jest istotne, jeśli bardzo zależy nam na możliwości stałej, osobistej opiece nad dzieckiem, co wiąże się z rezygnacją z podjęcia stałej pracy zawodowej, czyli dochodów otrzymywanych z zatrudnienia, co ma w zamierzeniu ustawodawcy zrekompensować uzyskanie przychodu z tytułu świadczenia pielęgnacyjnego.

Odwołanie od decyzji odmownej (nie przyznającej świadczenia pielęgnacyjnego), które przyznaje się rodzicowi z tytułu sprawowania osobistej i długotrwałej opieki nad dzieckiem składamy w Powiatowym Zespole ds. Orzekania o Niepełnosprawności w dwóch egzemplarzach (jeden podbijamy i zachowujemy) następnie czekamy kolejny miesiąc na wyznaczenie terminu komisji w Zespole Wojewódzkim.

Procedura załatwiania orzeczenia pozostaje taka sama. Na komisję zabieramy wszelką dodatkową dokumentację, jeśli sytuacja dziecka zmieniła się w międzyczasie np.: odbyły się kolejne badania, diagnozy itp.

UWAGA: Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności może decyzję utrzymać w mocy lub ją uchylić w części lub całości, ale nie może (z wyjątkami określonymi ustawą) uchylić na naszą niekorzyść zaliczenia dziecka do osób niepełnosprawnych. W praktyce zdarza się, że Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności nie przyznaje nam prawa do pkt 7, wówczas

możemy odwoływać się poprzez Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności do Sądu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd wyznaczy zespół biegłych i przyśle informację, że mamy tydzień czasu na ewentualną zmianę składu biegłych (czasem zdarza się, że rodzic ma wątpliwości, co do fachowości biegłych, lub nie ma zaufania do konkretnych osób) wtedy biegli wyznaczają termin badania dziecka i sprawa toczy się w sądzie.

Ewentualny wniosek w sprawie składu biegłych rozpatrujących naszą sprawę składa się w sądzie w trzech egzemplarzach tj. dwa dla sądu, a jeden podbity zachowujemy. I jeszcze ostatnia informacja – odwołanie składamy we Wojewódzkim Zespole ds. Orzekania o Niepełnosprawności, a nie w sądzie, ponadto – odwołanie w sądzie nie jest procesem cywilnym czy karnym, nie musimy zatem uiszczać żadnych opłat skarbowych, ani zatrudniać prawnika (czego często się rodzice obawiają).

Podsumowanie

Po uzyskaniu, czasem po długotrwałej procedurze, orzeczenia o niepełnosprawności z punktami w orzeczeniu 7 i 8 opatrzone zwrotem „wymaga”, składamy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej lub Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej (w gminie Gorzyce mieści się przy ul. Raciborskiej 27, tel. 32 451 16 71) właściwym dla miejsca zamieszkania wniosek o przyznanie zasiłku pielęgnacyjnego i świadczenia pielęgnacyjnego.

Pamiętajmy: do przyznania zasiłku pielęgnacyjnego i świadczenia pielęgnacyjnego niezbędne jest najpierw uzyskanie orzeczenia o niepełnosprawności dziecka, a także, że te dwa rodzaje świadczeń są w zamyśle ustawodawcy przeznaczone na częściowe pokrycie kosztów opieki nad chorym dzieckiem, w tym z niepełnosprawnością intelektualną.

Ważne: do przyznania tych dwóch świadczeń nie obowiązują progi dochodowe, co oznacza, że należą się rodzicom (przy spełnieniu warunków ustawowych) niezależnie od wysokości dochodu rodziny.

Uzyskanie stosownego orzeczenia o niepełnosprawności na rzecz dziecka, upoważnia rodzica do starania się o jeszcze inne uprawnienia i ulgi na rzecz dziecka, o czym napisz w kolejnym artykule.

Anna Bierska

Tekst został opracowany na podstawie mojego wieloletniego doświadczenia zawodowego i naukowego oraz dzięki doświadczeniom rodziców dzieci z niepełnosprawnościami, jak również po konsultacji naukowej z dr Blanką Długą, wieloletnim pracownikiem służb społecznych i wykładowcą akademickim w dziedzinie społecznego funkcjonowania osób z niepełnosprawnością intelektualną – za co tą drogą serdecznie wszystkim dziękuję.

Historie gwarą pisane spod pióra Justyny Lazar FEDROWANI W GODCE



Wiktoria Bańczyk



Julia Kaszuba

Witom Was piyknie, moi roztomili Ludeczkowie! Szczynść Boże! - Takigo piyknego przywitano mogecie se posłuchać pod koniec każdego roku na konkursie godki ślonski we Wodzisławiu, kiery sie nazywo „Fedrowani w godce”. Je to ogromnie szykowno konkurs i dło smarkatych dziećek, ale tyż i dło takich už dziywek i pomału karlusów – dło wszystkich dziećek, co už do szkoły chodźom, ale eszcze nie sztyudyrujom. Dycki se to je we Wodzisławskim Cyntrum Kultury, a w tym roku už to było ósmy roz, dwadziestego sztywrtetego listopada do połednia. W tym roku konkurs miał miano „Górnik łodkrywca”. Trzabyło tam umieć godać po ślonsku, ale ni o bele czym. Abo się godało o tradycjach, abo o górnikach i o grubie, abo o familiji – no mus to je, żeby to było łó naszym nojpiykniejszym na cółkim świecie Ślonsku, abo łó Ślonzokach. Roz downij, jedna dziółszka godała łó tym, co tyż to baba mogie mieć w taszcze – i tyż to było piykne, bo to była ślonsko baba i ślonsko taszka.

Ale to ni ma tak, że te dziećka tak yno przidom, pogodajom co sie nauczyły i se idom. Wiycie, co łone tam robiom? Jo to widziała, boch tam była. Wszyjtki som piyknie poczosane i połoblykane do ślonskich łoblyczek, abo za górników przestrojone. Nikiere śpiewajom, eszcze inksze jak i wichajstry ze sobom prziniesom i pokazujom, co sie śnimi

robi (sztechówka, maśniczka, abo co inkszego). A nikiedy to som i taki, co grajom na flucie, krzypkach abo trompecie, łogromnie piykne ślonski pieśniczki. W tym roku tako Wichtorka Bańczyk z gimnazjum w Rogowach to i śpywała, i na flucie grała i eszcze wichajster łó nutach przismyczyła i pokazowała jako se muzyka idzie napisać. Yno nie tańcowała, bo už by tego było mono za moc. Ale jo wiyom, że łona tańcować tyż umi i to ogromnie piyknie. Taki momy te ślonski dziećka mondre! I ciyńżko je pedzieć, kiere mo ta godka nojpiykniejszo.

Bez tóż je tyż tam tako komisjo, kiero tych wszystkich godek słucho i potym wybiyro, kiere były nojlepsze. W tym roku były to sztyry baby i jedyn chłop. Łoni sie na tym fest znajom, bo to som rychtyk Ślonzoki. A ni mieli leko. Przijechało łogromnie moc dziećek, a co jedyn to fajniejszy godoł i sie pokazywoł. Ale w końcu wybrali tych nojlepszych. A kierz to byli, to se mogecie łobejżec na stronie z WCK: www.wck.wodzislaw.pl. Tam to mocie czorne na biołym. Ale to ni ma eszcze wszyjtko. W tym roku na konkursie był taki skryty syndzia, kiedy se wybiyroł tych gawyndziory, co się mu nojbardzi podobali i ni musieli to być ci, kierz tam co wygrali. Łon se ich potym wzion to Telewizyje TVT i tam ich nakryncyli, i pokazowali w telewizorze jedynostego grudnia łó piontej po połedniu, we programie „Ej ty

moja muzyczko”. Kiery se nie łobejżoł, to se ich może w Internecie połogłondać, bo to tam wszyjtko je. Była to ta szykowno Wichtorka Bańczyk, coch už łó ni godała i eszcze dwie sioszcziczki z Rogów: Julianna i Karolina Lazar, kiere do powszechne szkoły chodźom, a kiere na krzypkach i flucie umiom grać. W tyj telewizyji łogromnie piyknie pogodala se śnimi paniczka Dominika Brzoza-Piprek, kiero tam robi. Miał eszcze śnimi być synek z Wodzisławia, Jantoń Galwas, ale prawie w tyn dziyń nie umioł i bydzie w telewizorze kiedy inkszy roz. Filujcie na niego, bo łon łogromnie piyknie na trompecie umi wywijać. No, a kiery to był tyn skryty syndzia? Ja! Tego to nie powiyom, bo už by nie był skryty. A zająś tak wszyjtkiego godać ni musza, bo wyńda na tyrcza.

Chciałach Wom eszcze pedzieć, co byście tyż swoji dziećka na tyn konkurs posyłałi. To je taki fajne, że se ani nie wyobrażocie. Uciechy je przy tymu i śmiychu fest. Jak w tym roku jedna dziółszka w tyj swoji godce pedziała, że „lepszy je puknąć niż się złomać”, to my rychtyk wszyjscy łó mało ze śmiychu nie popukali. Spytejcie sie paniów we szkole, co wasze dziećka jynzyka polskiego uczom. Łone bydom wiedziały, jako takigo bajtla nauczyć piyknej godki i na „Fedrowani w godce” posłać. Moji dziećka už od lot zgłoszo tam pani Jolanta Wuwer, kiero ich piyknie po polsku w Rogowach we szkole uczy, ale tyż ślonskiego nie pozwoło zapomnieć. A ta Wichtorka mi się chwolyła, że jom aże dwie panie przisykowały: pani Ewa Baranek łod polskiego jynzyka i pani Beata Bugła łod muzyki. Wszyjtkim trzym sie noleżom serdeczne podziynkowania za te starani łó nasza piykno ślonsko godka! A kiery už je ciekawy, co tam na tyn konkurs trza umieć, to niech se zająś wlezie na ta strona z WCK. Tam to wszyjtko je.

Ja! Nojważniejsze! Po tym konkursie to robiom tako wielko gala w tym WCK i tam te dziećka, co im ich godki wygrały, piykne geszynki za to dostowajom! To ni ma tak, że yno piyrsze, drugi i trzeci miejsce i du dom. W tym roku gala była drugigo grudnia, we sobota po połedniu. Te dziećka, co miały piyrsze miejsca, to se eszcze roz swoja godka godały. I potym było łogromnie piykne przedstawieni z tańcowanym i śpiywaniym. A to už zrobił Zespół Pieśni i Tańca Vladislavia. Rychtyk to było fajne. Wiym, bo byłach i widziałach. Tyż bych tak chciała umieć tańcować. Ale to trza łod małego, a jo jak byłach mało, toch durch miała angina i w łóžku yno leżałach. A łod leżynio sie człowiek tańcować nie nauczy. I ze ślonskom godkom je tak samo. Łod małego trza. Tóż uczcie swoji dziećka po ślonsku, nie gańbujcie się. A za rok ku zimie, tak co sie spotkomy we Wodzisławiu na dziewionym už konkursie „Fedrowani w godce”!

Żegnom Was piyknie, moi roztomili Ludeczkowie. Z Pón Boczykiem.

Justyna Maryjka Lazar

NA CO NOM JE NOWY ROK?

Colki rok ludziska locom, śpiychajom sie, durch coś czyniom i už tak kole grudnia, ku końcu roku – jak je wiyncy cima niż jasno – to by se tak siedli i dychli łod tego colkirocznego dziczynio. Ale ni! Ale ni! Už 30 listopada buch! Jyndrusie świynto majom. Trza łobblyc klajd, ancug abo inkszo oblyczka i lecieć na muzyka. A spróbuj człowiecze chcieć być doma! To ci bydom tak wszystkie znajomki wydzwanian, że do świyntego spokoju się łobleciesz, poczoszesz i pódziesz. Na drugi dziyń, to się yno zdonyżysz wartko nano przeblyc, bo už o pół siódme trza być na roratach. Trocha sie człowiek chwieje i gymby nie otworzi, co by czym nie zaleciało, ale sie liczy, że sie było. I tak prawie colki miesionc se o pół szóstej trza stanyć, abo i nikedy pryndzy. Sztwortego grudnia zaś je bania. Barborka! Eszcze sie człowiek po tych Jyndrusiach dobrze nie spamyntoł, a tu už zaś mu lejom i jeszcze kożom śpiywać. Ale na Barborka to je dycki piwo i golonko. Żołondek mono się tam trocha tropi, ale za to nyrki się przepłoczom. I taki ochrapnyty łod tego śpiywanio, ani sie nie obejżysz, a už je Mikoloj. Smykajom się te amerykoński cwergi po całe wsi, a śnimi janioby i diobły dokupy, dziecka dziczom, uszyndzi pełno paketoł. Łojcowie, mamulki, ujce, ciotki, starki i starziki – uszyjcy sie

sjyżdżajom, bo Mikoloj do bajtla przidzie. I juzajś trza szykować i na stół dować. Potym by człowiek chcioł mieć trocha pokój, ale też ni ma to możne. Dyc Świynta idom! Wszyjcy locom po sklepach i kupujom geszynki, doma trza porzondek uczynić – we uszyjstkich kontkach musowo sie wymiato, stroji sie chatupa i jakigo świyrka už pryndzy idzie sie zwiielebić. Jaki wielki karpisko też trza żywota pozbawić. No i durch na te roraty sie sztyjc loce. Kedy sie už uszyjtko blyszczy, że aże z delówki by szło pojeść, a uszyndzi wiszom i stojom roztomańte ciacki, stowo sie łostatni roz na roraty. A potym trza warzić na Wilijo. Colki dziyń to człowieku warzisz, a potym i tak to uszyjcy yno wartko byknom i lecom geszynki ogłondać. Jak mo eszcze kiery siyla to se kołyndy pośpiyno i idzie se legnyć, co by potym na Pastyrce w kościele nie drzymać. Telewizona ni ma co zalonczac, skuliż tego, że i tak yno Kewina puszczejom. W piyrsze i drugi Świynto trza familijo ponawiydzać. No, chyba że akurat familijo nom na gowa wlezie. Nie dej Boże, jak eszcze komu we grudniu tak gyburstak trefi robić. Jako by nie było, i tak po Świyntach je tela bajzlu, że zaś trza porzondek robić. Bo faroż z mistrantami po kołyndzie przidom i do kożdego

kontka zajżom. A potym je Sylwester... Z kierego mało kiery co pamiynto, a jak pamiynto, to go je gańba. I wreszcie się człowiek doczkoł. Nowy Rok! Choby się jaki wrota zatrzasnyh!!! Chatupa po świyntach wyglancowano, urlop w robocie po Sylwestrze wzynty, na dworze szpetnie, to się nie wylazuje, uszyjcy przeżrani, warzić nie trza, bo yno wodzionka chlipiom – jak to godoł jedyn gorol: „Czysty relaks”. Abo sie idzie winszować, abo sie zwoni z życzyniami, jako kiery chce. We Trzech Króli to eszcze yno jaki kołyndniki namaraszom w siyni i świynty spokój... Człowiek mo trzysta trzidzieści trzi dni na to, żeby zapomnieć jako go to w nastympnym grudniu zaś utropa czeko. I po to momy Nowy Rok. Żeby se też człowiek na chwila siod i przestoł lotać. Yno pra, jacy to ludziska som śmieszni? I zgniyli. Zamiast od poczontku roku pomału robić, a na koniec se odpocznyć, to łoni na poczontku leżom, a na końcu dziczom, locom, gupnom i som potym tak słabi, że už yno rzykajom, żeby yny tyn Nowy Rok už prziszel, co se odpocznom. Ludziska to je doprowdy jakoś polonaczono nacyjo. Wszyjtko na opak.

Z przymrużynym łoka – Justyna Lazar

ZŁUDNA POGADUCHA LATOROŚLI

świat nastolatków: Anna Głowacka



Dosyć długo zastanawiałam się nad tematem komunikacji w s r ó d współczesnej m ł o d z i e ż y. W jaki sposób komunikują się między sobą, i do jakich konsekwencji p r o w a d z i

niewerbalny sposób porozumiewania się między sobą. Współczesna cywilizacja doprowadza bowiem do spłylenia komunikacji werbalnej.

Szybki i sprawny rozwój techniki, doprowadził do sytuacji, w której można skontaktować się z drugim człowiekiem, będącym nawet na drugim kontynencie w kilka sekund. Z jednej strony jest to nadzwyczaj wygodna forma komunikacji, z drugiej zaś powodująca utratę potrzeby prawdziwej rozmowy.

Współczesna młodzież, i nie tylko do swobodnej komunikacji międzyludzkiej potrzebuje telefonu komórkowego. To małe urządzenie spowodowało istną rewolucję w sposobie komunikowania się. Z telefonu korzystamy wszędzie. W obecnych czasach posiadanie telefonu komórkowego stało się praktycznie obowiązkiem. Niegdyś tak zwane „komórki” były niezwykle przydane

w sytuacjach kryzysowych. Niestety tak było kiedyś. Obecnie niemal każdy z nas ma przy sobie komórkę, z którą nie rozstaje się nigdy. To, z pozoru małe, niewinne urządzenie ograbia nas z wolnego czasu, uniemożliwiając nam organizację sfery prywatnej swojego życia. Podobna sytuacja wygląda z Internetem. Dzięki niemu możemy rozmawiać na czacie, rozmawiać za pomocą mikrofonu i kamery czy też korzystać z poczty elektronicznej. W ciągu kilku sekund możemy uczestniczyć w rozmowie stanowiącej swoisty kontakt różnych ludzi ze sobą. Mamy możliwość komunikowania się o każdej porze. Z jednej strony komunikacja wirtualna daje nam wiele możliwości, ułatwiając przy tym życie, z drugiej – oddala nas od siebie.

Spotkania w wirtualnym świecie, zwłaszcza dla naszej młodzieży zaczęły nawet zastępować rzeczywistość. Rozmowa na tak zwany czacie pozwala na kreowanie swojej osobowości w dowolny sposób. Możemy wypowiadać się w sposób, jaki chcemy, być kim chcemy. Sytuacja taka prowadzi do ogromnych konsekwencji. Młodzi ludzie uciekając od prawdziwego życia, zaczynają swoją grę, uchodząc przez to za kogoś, kim tak naprawdę nie są. Nie potrafią nawiązać zdrowych relacji z drugim człowiekiem w tak zwanym realu. Dla nich wygodniejszą formą jest spotkanie w sieci. Tacy ludzie przestają uczestniczyć w życiu społecznym. Często są zagubieni i samotni. Zabieranie laptopa do łóżka po to,

by móc „pogadać” z przyjacielem z sieci, staje się czymś nie tyle normalnym, jak koniecznym.

Jak wygląda świat przedstawiający współczesną młodzież? Opisałabym to w kilku zdaniach. Po naszych ulicach chodzą technologiczne hybrydy ludzkie, które zamiast uśmiechu, wysyłają sobie emotikonki. Wgapiają się w swoje smartfony, wołają surfować po internecie i grać, niż pogadać ze sobą twarzą w twarz. Żal mi tych ludzi. My, ich rodzice, dziadkowie, będąc w ich wieku, biegaliśmy po dworze, oblegaliśmy trzepaki, bawiliśmy się w dwa ognie i podchody. Czy te czasy, naprawdę odeszły w zapomnienie?

Droży Nastolatkwie, chciałabym zachęcić Was do chwili refleksji na temat kontaktów międzyludzkich. Może warto wyjść z domu, umówić się na prawdziwe spotkanie przy kawie?

Może warto odłożyć na chwilę świat wirtualny i przenieść się do tego realnego, który również może być ciekawy, przekonać się jak cenny jest prawdziwy uśmiech przyjaciela, o wiele przyjemniejszy niż „buźka” wysłana w postaci emotikona? Tutaj również apel do rodziców i opiekunów naszych dzieci!

My – ich rodzice – nie do końca zdajemy sobie sprawę z tego, co robią nasze pociechy. Nie jesteśmy świadomi, jak bardzo rani my swoje dzieci, pozwalając im zapomnieć o prawdziwych kontaktach międzyludzkich. Uzależnienie od komputera niejednokrotnie rozwija się na oczach samych rodziców, którzy bagatelizują problem. Uważają, że skoro nastolatek spędza dużo czasu w sieci, to znaczy, że zdobywa nowe wiadomości, uczy się, poszerza swoje horyzonty. Może warto przyrzeć się sytuacji z bliska?

"OLZANKI" Z WIZYTĄ W PELPLINIE



Fot. S. Brzeziński

Na zaproszenie powiatu tczewskiego, zespół Olzanki odwiedził Kociewie, a konkretnie miasteczko Pelplin.

Kusi zapach refektarza i dziedzictwo cysterskich zakonników. Dwa tuziny ołtarzy, tembr masywnych organów i alejki – to Bazylika Katedralna i teren wokół niej. Bezcenne świadectwo gotyckiej architektury.

W Muzeum Katedralnym, jedyny w Polsce egzemplarz Biblii Gutenberga. Zespół „Olzanki” wystąpił w Katedrze Pelplińskiej zwanej Perłą Pomorza.

Otwarcie Jarmarku Bożonarodzeniowego i oprawę liturgiczną mszy św w intencji dzieci, również zespół odprawił muzyką, a konkretnie kolędami.

Zachęcamy do odwiedzenia Pelplina, gdyż miasto posiada wiele zabytków i ciekawych miejsc. Miło i sympatycznie przyjęto nas i ugoszczono. Zaprzyjaliśmy się z tamtejszymi mieszkańcami, a konkretnie z działaczami społecznymi, którzy obiecali przyjazd na śląskie tereny.

Mieliśmy okazję brać udział w tradycyjnej imprezie pt. Stół Bożonarodzeniowy, gdzie zespół Olzanki ubogacił to wydarzenie w muzyczne akcenty. Wieczorem podczas kolacji wymieniliśmy się tym co łączy, a co różni nasze zwyczaje świąteczne.

Zespół brał udział w warsztatach wypieku ciasteczek – fefernuski kociewskie. Pycha!

Kociewskie Forum Kobiet na czele z szefową Krystyną Gierszewską dba o tradycję bliską sercu i podniebieniu. Warto odwiedzić Pelplin i okolice!

Urszula Wachtarczyk

GALICYJSKI CHÓR KAMERALNY „YEW SZAN” ZE LWOWA W GORZYCACH



Fot. A. Ługowska



Fot. A. Ługowska

W ramach Międzynarodowego Festiwalu Muzyki im. Józefa Świdra organizowanego przez Reprezentacyjny Chór Uniwersytetu Śląskiego „Harmonia” pod kier. Izabeli Zieleckiej Panek z Belsznicy mieliśmy przyjemność gościć w Gorzyckiej Świątyni Galicyjski Chór Kameralny „Yewszan” ze Lwowa.

Członkami chóru są studenci uniwersytetów lwowskich, artyści, młodzi specjaliści różnych branż. Podstawą repertuaru powstałego w 1990 roku chóru są, muzyka sakralna ukraińskich oraz zagranicznych autorów z różnych okresów i epok – od muzyki Palestrina, Bacha, Vivaldiego, Handela czy Mozarta, koncerty choralne kompozytorów ukraińskich – M. Dyleckiego, A. Wedela, M. Werbyckiego, M. Berezowskiego, D. Bortnianskiego po utwory współczesnych kompozytorów ukraińskich i zagranicznych. Chór wykonuje także własne aranżacje ukraińskich pieśni ludowych. Chór „Yewszan” jest uczestnikiem międzynarodowych festiwali choralnych na całym świecie. Występował m.in. w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Niemczech, Francji, Polsce, Białorusi, Włoszech, Hiszpanii.

Zespół jest zdobywcą wielu prestiżowych nagród: I miejsce za najlepszy poziom zawodowy w Międzynarodowym Konkursie „Mahutny Boża” na Białorusi, I nagroda w 59 Międzynarodowym Konkursie Chóralnym „Habaneras y polyfonia” w Hiszpanii i wielu, wielu innych. W swoim dorobku chór posiada 9 płyt CD oraz liczne nagrania w radio i telewizji.

Od 2000 roku dyrektorem artystycznym chóru „Yewszan” jest Igor Dańkowski, jest on również dyr. artyst. chóru studenckiego Narodowej Akademii Muzycznej im. Łysenki we Lwowie. Chórem dyryguje także Iryna Kyselczuk – absolwentka Akademii Muzycznej we Lwowie. Dzięki gościnności księdza proboszcza Stefana Stebla mogliśmy uczestniczyć w tym wydarzeniu jakim był koncert w wykonaniu Galicyjskiego Chóru Kameralnego „Yewszan” ze Lwowa. Koncert składał się z dwóch części, w pierwszej usłyszeliśmy m.in.: „Pod Twą miłość” - Igora Sonewickiego, „Trzy części mszy” - Mikołaja Dyleckiego, „Dokąd pójść” - Mikołaja Łysenka, „Bogurodzicę” - Romana Górko oraz pieśń chwalebą

„Irmos” – Bogdana Derevjanko. W drugiej części usłyszeliśmy: „Bogarodzicę” - Andrzeja Natyszyna, przepiękną „Kyrie eleison” – Piotra Janczaka, „Non Nobis Domine” – Paula Rozephanka, „Ubi caritas” - Józefa Świdra, „O Salutaris” - Erica Esenvaldsa oraz Negro Spiritual w aranżacji Diany Kolander Loomer. Solo wykonywały Witoria Sokol i Natalia Worbań. Na zakończenie na życzenie publiczności i za zgodą ks proboszcza chór zaśpiewał ukraińską pieśń ludową. Koncert prowadziła i słowo wstępne wygłosiła dyr. Gminnego Centrum Kultury w Gorzycach Bibianna Dawid. Wydarzenie to było przepiękną uctwą duchową nie tylko dla melomanów, brzmienie chóru, piękna harmonia oraz ciekawy repertuar zachwyciły gorzycką publiczność. Dziękujemy artystom Galicyjskiego Chóru Kameralnego za piękne emocje, pani Izabeli Zieleckiej Panek za możliwość goszczenia tak wspaniałego zespołu, a ks proboszczowi Stefanowi Steblowi za zawsze otwarte progi gorzyckiej świątyni i pomoc organizacyjną.

Anna Ługowska

SUKCESY ZESPOŁÓW GORZYCZANIE I KAMELEON



Fot. U. Wachtarczyk

Zespół folklorystyczny „Gorzyczanie” w ramach Międzynarodowego Festiwalu Kolęd i Pastorałek w Będzinie brał udział w przesłuchaniach regionalnych w Raciborzu, gdzie zdobył wyróżnienie specjalne za ciekawą interpretację zaprezentowanych kolęd.

Młodzieżowa grupa „Kameleon” na ogólnopolskim festiwalu Musical i Film w Żorach, zdobywa I miejsce w kategorii „Zespoły wokalne” oraz otrzymuje nagrodę finansową w wysokości 500 zł. Gratulujemy zespołom i życzymy dalszych sukcesów.

Urszula Wachtarczyk

WIELKI SUKCES

Wszystko zaczęło się pod koniec listopada. Wtedy to właśnie w siedzibie OPP „Przygoda” w Rybniku odbyły się przesłuchania do XVIII Wojewódzkiego Konkursu Piosenki Śląskiej „Karolinka 2017” w których brało udział ponad 300 dzieci z całego województwa.

SP Nr 1 w Gorzycach reprezentowały trzy zespoły wokalne z klas: III, V i VI. Pierwszy zespół, który zadebiutował na tym konkursie, to zespół „Kluczyk” (kl. III) w składzie: Oliwia Glenc, Emilia Hudek, Dominika Hajduczek, Roksana Skatuła, Martyna Pawlus, Maja Pała, Maria Gądek, Maria Pietrzyk, Zofia Chomicka oraz Szymon Zwierzyna. Uczniowie zaprezentowali się w dwóch piosenkach śląskich z repertuaru pani Ireny Sauer. Eliminacje zaliczyli bez problemu i dostali się do ścisłego finału, który odbył się 12 grudnia. Jury było zachwycone pięknym śpiewem i świetnymi, oryginalnymi piosenkami śląskimi. Zespół „Kluczyk” w kategorii „Zespoły wokalne” kl. I-III zajął II miejsce. Brawo!

Drugi zespół „Nutki” (kl. V) w składzie: Magda Bugła, Jesica Cygan, Amelia Jagiełło, Wiktoria Łopuszyńska, Marta Wachtarczyk, Wiktoria Podeszwa, Dominika Bauerek, Oliwia Rybarczyk, Wiktoria Macionczyk, Dominika Panic już drugi raz brał udział w przesłuchaniach konkursowych. W zeszłym roku uczennice zdobyły wyróżnienie na tym samym konkursie, natomiast 13 grudnia tego roku, po finałowych przesłuchaniach, sytuacja się zmieniła. Rewelacyjny śpiew uczennic z zespołu „Nutki” i świetna gra na skrzypcach Marty Wachtarczyk w kategorii „Zespoły wokalne” IV-VI dały im II miejsce. Oczywiście w repertuarze po raz kolejny pojawiły się świetne pieśniczki śląskie autorstwa pani Sauer. Gratulujemy!

Kolejnym sukcesem był występ duetu (kl. VI) w składzie: Zuzanna Maciejczyk i Hanna Panek. Dziewczyny po raz pierwszy śpiewały ze sobą w duecie. Ta wspólna muzyczna przygoda, opracowane śląskie pieśni, cudowne dziewczęce głosy i subtelna gra na flecie Hani Panek zaowocowała zdobyciem III miejsca w kategorii „Duety wokalne kl. IV-VI”. Oprócz zajętego miejsca duet otrzymał nagrodę publiczności za dostarczenie najpiękniejszych wrażeń artystycznych na tym konkursie. Serdeczne gratulacje!

To naprawdę wielki sukces muzyczny i promocja naszej szkoły. Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszego, tak owocnego śpiewania.

Irena Witek-Bugła

„HEJ KOLĘDA, KOLĘDA...”



Zespół „Gama”

Fot. I. Granieczny

Tegoroczny konkurs „Hej kolęda kolęda” odbywał się w ramach projektu realizowanego z Centrum Rozwoju Inicjatyw Społecznych. Do konkursu zgłosiło się 40 wykonawców z różnych miejscowości naszego regionu tj: Radlin, Rydułtowy, Wodzisław Śl., Skrzyszów, Łaziska, Syrynia, Turza Śl., Czyżowice, Gorzyce.

Poziom konkursu był bardzo wyrównany. Nasze jury w składzie: Tymoteusz Kubica – przewodniczący, Maria Warzeszka, Jacek Wachtarczyk, Izabela Granieczny, oceniało w trzech kategoriach wiekowych: 7-12 lat, 13-15 lat, 16-18 lat.

Podziwialiśmy solistów, duety oraz zespoły wokalne. Pojawiło się wiele ciekawych interpretacji kolęd i pastorałek. Na szczególną uwagę zasłużył zespół „Dolce Canto” z OK Czyżowice, który zdobył Grand Prix konkursu.

Finał konkursu połączony z koncertem laureatów i rozdaniem nagród odbędzie się 17-go grudnia 2017 r. o godzinie 17.00 w sali OK w Gorzycach. Gratulujemy wszystkim wykonawcom i zapraszamy do udziału w X edycji konkursu „Hej kolęda kolęda” w przyszłym 2018 roku.

Urszula Wachtarczyk

WYNIKI KONKURSU:

Grand Prix Konkursu: zespół „Dolce Canto” (OK Czyżowice).

Kategoria Soliści 7-12 lat: I miejsce – Marta Kozielska (SP 2 Wodzisław Śl., Jedłownik), II miejsce – Natalia Sówka (SP 2 Wodzisław Śl., Jedłownik), III miejsce – Hanna Panek (Gorzyce), wyróżnienie – Dorota Smolorz (ZSP Godów), Zuzanna Maciejczyk (SP Gorzyce), Zofia Berger (Szkoła Rydułtowy), Emilia Wojak (ZSP Gorzyckiej), Maja Wawrzyszyn (SP Gołkowice).

Kategoria Duety: I miejsce – Zofia Brych i Amelia Antonin (Rydułtowy), II miejsce – Emilia Kukuczka i Wiktoria Strof (SP Olza), III miejsce – Anna i Paulina Fajkier (Syrynia).

Kategoria Zespoły 7-12 Lat: I miejsce – „Wesołe Nutki” (SP Turza Śl.), II miejsce – „Małolaty” (OK Gorzyce), III miejsce – zespół wokalny (SP Olza).

Kategoria Soliści 13-15 Lat: I miejsce – Błażej Władarz (SP Łaziska), Ex Aequo – Oliwia Hudek (SP Turza Śl.), II miejsce – Wiktoria Marcol (SP Gołkowice), III miejsce – Kinga Komarek (MOK Radlin).

Kategoria Zespoły 13-15 Lat: I miejsce – zespół „Gama” (OK Olza), II miejsce – zespół „Coda” (gimnazjum w Markłowicach), III miejsce – zespół z gimnazjum w Skrzyszowie, wyróżnienie – Tobiasz Czogała (Rydułtowy).

Kategoria Soliści 16-18 Lat: I miejsce – nie przyznano, II miejsce – Agnieszka Sosna (MOK Radlin), III miejsce – Selwa Julia (MOK Radlin).

MIODOWE PRZYSMAKI I CUDEŃKA



Fot. M. Wolny

W niedzielę 10 grudnia w Ośrodku Kultury w Gorzycach Koło Pszczelarzy w Gorzycach, Gminne Centrum Kultury w Gorzycach oraz grupa „Zgrani” zorganizowali Jarmark Pszczeli imprezę o charakterze ponadregionalnym, celem której było pokazanie szerokiej grupie odbiorców jak wartościowe i ważne dla naszego życia i zdrowia jest życie pszczoł oraz jak my możemy wspierać i dbać o nie. Było to ostatnie już wydarzenie zorganizowane w ramach projektu „To je nasze – folklorem malowane – współpraca organizacji społecznych gminy Gorzyce i Lutynia Dolna”. W tym dniu w naszym domu kultury pachniało miodem i świątecznymi wypiekami, w tle można było usłyszeć świąteczne piosenki oraz wesołe utwory, które na akordeonie przygrywał nam pan Henryk Sosna. Na jarmarku można było degustować różnego rodzaju miody, skosztować ciasteczka miodowe, napić się pysznej herbatki z miodem w specjalnie przygotowanym kąciku degustacyjnym. Podziwialiśmy wystawę świec woskowych i odbyły się warsztaty robienia świec woskowych. Można też było zobaczyć pszczoły w specjalnym ulu. Dużym powodzeniem cieszyła się wystawa pierników świątecznych oraz warsztaty wypieku i zdobienia pierników świątecznych. Na ten dzień została też przygotowana wystawa fotografii pt. „Pszczoła w obiektywie” oraz prezentacja multimedialna na temat wosku pszczelego, którą przedstawiła nam Pani Grażyna Klon. Dzieci mogły brać udział w konkursie plastycznym pt. „Z życia pszczoł”, za który otrzymały nagrody. Było wiele atrakcji, niezwykła atmosfera jaką wprowadziło środowisko pszczelarzy z naszego regionu. Dziękujemy wszystkim za współpracę, mamy nadzieję że spotkamy się za rok.



PRZEKRACZAMY GRANICE
2014 - 2020



EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO



Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz z budżetu państwa RP „Przekraczamy Granice”

KIERMASZ RĘKODZIEŁA



Fot. M. Wolny

W tym roku zorganizowaliśmy w plenerze Ośrodka Kultury w Gorzycach kiermasz rękodzieła, wystawiło się kilku rękodzielników, można było zakupić oryginalne ozdoby świąteczne oraz upominki. Natomiast Pizzeria Kaman przygotowała kawiarenkę w plenerze, gdzie można było się ogrzać grzonym winem, herbatką czy gorącą czekoladą.

Izabela Granieczny

ANDRZEJKI Z „HELIKOPTEREM”

HELIKOPTER – to Oni grali dla nas po raz czwarty. Zespół jakich mało! Świetni muzycy, wokalistka i wodzirej - aż trudno pomyśleć, że to kilka osób. Super dobrany repertuar - nogi same rwą się do tańca. A poza tym są bardzo mili, sympatyczni i kulturalni, którzy sprawiają, że każda impreza na jakiej zagrają będzie niezapomniana.

Marzena Hojka

DZIEŃ GÓRNIKA W OLZIE

04 grudnia tradycyjnie, jak co roku w naszym Ośrodku Kultury w Olzie odbyła się uroczystość z okazji Dnia Górnika. Wzięli w niej udział, ubrani w galowe mundury górniczy i ich rodziny. Z tej właśnie okazji odbyła się uroczysta msza św. w olzańskim kościele. Po mszy górniczy wraz ze swoimi rodzinami zostali zaproszeni do Ośrodka Kultury w Olzie. O część artystyczną spotkania zadbały dzieci i nauczyciele ze Szkoły Podstawowej w Olzie. Po części artystycznej zgromadzeni goście mieli okazję porozmawiać przy poczęstunku. Na zakończenie spotkania górniczy wręczyli pamiątki najstarszym górnikom mieszkającym w Olzie.

Marzena Hojka

ZAJĘCIA PLASTYCZNE



Fot. arch. OK Czyżowice

Dzieci na zajęciach plastycznych w Ośrodku Kultury w Czyżowicach przygotowują się do zimy i nadchodzących świąt Bożego Narodzenia. Nauczyliśmy się cieniować kredką bałwana, rozświetlaliśmy nocny krajobraz zimy w mieście oraz zrobiliśmy piękne kartki świąteczne dla rodziców. Zapraszamy do obejrzenia

małej wystawy prac dzieci, które uczestniczą w zajęciach plastycznych w Ośrodku Kultury w Czyżowicach w każdą sobotę.

Hanna Włodarz

WARSZTATY W OK OLZA



Fot. arch. OK Olza

Warsztaty przeznaczone były dla wszystkich, którzy w oczekiwaniu na święta Bożego Narodzenia mieli chęć wykonać własnoręcznie niebanalne, tanie prezenty lub ozdoby. Wykonaliśmy choinki z muszelek, szyszek itp. aniołki, kolorowe bombki wykonane techniką decoupage, świeczniki z lampek do wina. Wspólnie z paniami ze Stowarzyszenia „Aktywna Olza” zrobiliśmy piękne stroiki natomiast dzięki pomocy pań z KGW z Olzy przygotowaliśmy swojski makaron oraz swojskie ciasteczka, które zapakowaliśmy w ręcznie zrobione torebki papierowe. Każdy pomysł był stosunkowo łatwy. Ozdoby można zrobić bardzo tanio, z materiałów, które posiadamy albo z takich, które kosztują niewiele. Ponadto są jedyne i niepowtarzalne. Nic tak nie cieszy jak coś użytecznego, co wyszło spod naszych rąk. Warsztaty były okazją, by wspólnie, miło spędzić czas, wymienić się doświadczeniami a równocześnie przygotować oryginalne, bożonarodzeniowe ozdoby i nie tylko. To również szansa na nauczenie się nowych, ciekawych technik.

Marzena Hojka

ADWENTOWY MUSICAL



1 grudnia w Ośrodku Kultury w Czyżowicach odbyła się prapremiera adwentowego musicalu „Dźwięki cisy”. Musical jest wyreżyserowany przez twórczego, kreatywnego, oraz wielkiego sercem ks. Sebastiana Mandrysa. Cel produkcji oczywiście, jak co roku – charytatywny.

Publiczność została oczarowana muzyką, kunsztem aktorskim, oraz natchniona na cały adwent i nadchodzące Świąta.

Katarzyna Korzonek

GMINNE ŚWIĘTO PIEŚNI W OLZIE

Zgodnie z wieloletnią tradycją chóry zawitały tym razem do Olzy, żeby wspólnie świętować swoje święto, które przypada na dzień świętej Cecylii-patronki muzyki i śpiewu chóralnego. Organizatorem tego ważnego dla wszystkich wydarzenia był Ośrodek Kultury w Olzie wraz z Chórem „Słowik nad Olzą”. Obchody zostały inaugurowane w kościele w Olzie powitaniem uczestników okolicznościowym wystąpieniem prowadzącej to spotkanie Anny Kopystyńskiej. Na oficjalne otwarcie uroczystości jako pierwszy wystąpił Chór Moniuszko z Czyżowic pod dyktando Barbary Grobelny, który swym dostojnym brzmieniem podniósł nastrój muzyczny w olzańskim kościele. Kolejny występ zaprezentowali gospodarze Chór „Słowik nad Olzą” pod dyktando Tymoteusza Kubicy natomiast na zakończenie wystąpił Chór „Melodia” z Osin pod dyktando Małgorzaty Blutko. Każdy z Chórów otrzymał pamiątkowy Dyplom.

Po koncercie Chóry oraz zaproszeni goście zostali zaproszeni na poczęstunek do Ośrodka Kultury w Olzie, gdzie członkowie naszych chórów, corocznie mają okazję się spotkać oraz cieszyć się wspólnym śpiewem.

Katarzyna Korzonek

WYJĄTKOWY GOŚĆ

Jak co roku odwiedził nas ten zacy gość. W oczekiwaniu na jego przybycie, oraz zapewnieniu dobrej zabawy pomogli nam Akademia Młodych Mistrzów „Rapid”, oraz sekcja mażorettek, pod okiem instruktora mażoretkowego. Trenerzy z „Rapidu” zaproponowali zajęcia ruchowe, zapewniając najmłodszym wiele zabawy i śmiechu. Zaś młodsza grupa mażorettek zachwyciła swoim występem, oraz przepięknymi strojami publiczność, później dziewczyny zaprosiły do wspólnej zabawy wszystkie dzieci. Po czym wreszcie dotarł Mikołaj, który jak zwykle cieszy, ale także budzi respekt u najmłodszych. Z każdym dzieckiem Mikołaj porozmawiał, okazało się jednak, że wszystkie dzieci zasłużyły na upominek od Mikołaja. W czasie jak Mikołaj rozdawał prezenty, rodzice mogli skorzystać z kiermaszu świątecznego, który odbywał się w tym czasie w świetlicy. Można było kupić ozdoby świąteczne, biżuterię, ceramikę, dla siebie, czy z myślą o prezentach świątecznych.

Dziękuję wszystkim rodzicom i dzieciom, panią, które wystawiały swoje prace na kiermaszu, za przybycie, za zaangażowanie, za wspólnie, radośnie spędzony czas. Dziękuję Akademii Młodych Mistrzów „Rapid” za świetną współpracę, fajną atmosferę, z nadzieją na współpracę w Nowym Roku.

Izabela Szostek

ŚW. MIKOŁAJ W GORZYCACH

Jak co roku 6 grudnia odwiedził nas wyjątkowy gość – Mikołaj. Bawiliśmy się wspaniale i było dużo frajdy. Animacje dla dzieci przeprowadzili aktorzy teatru Trip z Chorzowa, były Elfy i Olaf, tańce, piosenki, pląsy. Oczywiście najwięcej radości miały dzieci kiedy zobaczyły jak powozem przyjechał Mikołaj z mnóstwem prezentów. Dziękujemy naszym przyjaciołom, bez których nie udało by nam się zorganizować tak sympatycznej i fantastycznej imprezy i tym samym dać radość tylu dzieciom. Mikołaj rozdał około 250 prezentów - cudownie. Dziękujemy sołtysom Panu Ryszardowi Grzegoszczkowi, Henrykowi Grzegoszczkowi, Jerzemu Mozesowi, radnemu powiatowemu Markowi Rybarzowi, dziewczynom z GS w Gorzycach Monice Przybyła i Lucynie Staniczek dzięki nim Mikołaj mógł rozdać, aż tyle prezentów, dziękujemy Panom Jurkowi Bażanowi oraz Stefanowi Warło to oni pięknie przystrojonym powozem przywieźli naszego Mikołaja no i oczywiście szczególne podziękowania dla Pana Janusza Lenczyka za uśmiech serce i wspaniałą atmosferę. Dziękujemy też rodzicom, dziadkom którzy przyprowadzili dzieci no i Wam wspaniałe dzieciaki za to że byliście.

Izabela Granieczny

ŚWIATŁA Z OLZY

Nadszedł czas, na który najmłodszy czekali z niecierpliwością – Mikołaj. Mikołajkowy wieczór był magicznym wydarzeniem dla wszystkich dzieci i ich rodzin, które przybyły do Parku Sołeckiego w Olzie ponieważ po raz trzeci Ośrodek Kultury w Olzie oraz Stowarzyszenie „Aktywna Olza” zorganizowali wydarzenie pod nazwą „Światło z Olzy do Nieba”. Dzięki inicjatywie powstały samodzielnie wykonane świecące figury, które upiększają scenę parku.

W tym uroczystym dniu przed przybyciem honorowego gościa – Mikołaja mieliśmy okazję zobaczyć bogaty program artystyczny przygotowany przez Ośrodek Kultury w Olzie oraz spędzić te wspólne chwile razem. Nie zabrakło również emocji, dzięki prezentacji tańca z ogniem „FIRE SHOW” w wykonaniu Kasandry Lipińskiej. Kiermasz Bożonarodzeniowy to strzał w dziesiątkę. Tak można podsumować naszą inicjatywę. Uczestnicy mieli możliwość zakupić swojski makaron, swojskie ciasteczka, zapakowane w ręcznie robione papierowe torebki wykonane przez instruktorów Ośrodka Kultury w Olzie, pyszny grzaniec oraz ręcznie robione ozdoby Bożonarodzeniowe, wykonane na warsztatach dla osób z pasją organizowanych w Ośrodku Kultury w Olzie. Punktem kulminacyjnym tego wydarzenia było rozświetlenie stajenki. W tym czasie piękną oprawę stworzyły harcerze z Olzy, którzy z pochodniami wprowadzili gościa specjalnego Mikołaja.

Figury znajdujące się w parku będą przypominały o wielkiej radości z narodzenia Pana Jezusa, jaką możemy przeżywać podczas Bożego Narodzenia. Codziennie po zmroku będą rozświetlały nasz park, zachęcając do odwiedzenia zarówno młodszych jak i starszych.

Marzena Hojka

6 GRUDZIEŃ W CZYŻOWICACH

Dzień 6 grudnia jest dniem magicznym. Wtedy do domów, szpitali, szkół, przedszkoli, domów kultury oraz innych miejsc gdzie są grzeczne dzieci przychodzi gość niezwykły - święty Mikołaj. Do Ośrodka Kultury w Czyżowicach zawitał pomimo uszkodzonych sań i zwichnięcia kopyta renifera Rudolfa.

Z Mikołajkowym Elfem dzieci wykonały piękne prace o świątecznym prezencie. I wtedy po głośnym nawoływaniu zjawił się Mikołaj, który wraz z dziećmi zaśpiewał wiele kolęd. Po rozdaniu prezentów oraz zrobieniu pamiątkowych zdjęć Mikołaj wybrał się w dalszą podróż, a dzieci uśmiechnięte wróciły do swoich domów. Do zobaczenia za rok!

Hanna Włodarz

ŚWIĘTO SZKOŁY Z PRZYTUPEM I FAJERWERKAMI

5 grudnia 2002r. Szkoła Podstawowa w Gorzyczkach powróciła do dawnego imienia, zamieniając patronkę, kpt. Lucynę Herz, na literacki patronat Mikołaja Reja. Imię dość zaskakujące jak na szkołę podstawową, ponieważ literat to mało znany szkolnej braci, zapomniany, stojący w cieniu Jana Kochanowskiego, trudny do zrozumienia dla tak młodych odbiorców.

Piętnastolecie nadania imienia stało się więc pretekstem, ale prawdziwym inicjatorem integracji z Mikołajem Rejem była nowa pani dyrektor szkoły, Alina Konsek i choć krótki czas na realizację tego przedsięwzięcia wydawał się być jej niebezpiecznym wrogiem – udało jej się dopiąć wszystko na ostatni guzik. I stało się – Święto Szkoły obchodziliśmy w tym roku z wielkim przytupem i niemal z fajerwerkami.

W zasadzie obchody rozpoczęły się już na kilka dni przed właściwym terminem – od wyjazdu

szkolnej delegacji do Nagłowic, rodzinnej miejscowości Reja i od nawiązania przyjaźni i współpracy z lokalną społecznością. Natomiast właściwe uroczystości związane ze Świętem Szkoły odbyły się 5 grudnia, przyświecała im pewna myśl, która jest parafrazą słów samego Reja o Polakach i ich rodzimym języku: „Uczniowie nie gęsi, też swój język mają” (język, czyli też zainteresowania, marzenia czy sukcesy). Obchody rozpoczynała uroczysta Msza Św. w kościele parafialnym (za odprawienie której bardzo serdecznie dziękujemy!), następnie (w śnieżycy i mrozie) wszyscy uczestnicy uroczystości przenieśli się do budynku szkoły. Śpiewanie poszło nam od początku koncertowo – za sprawą Orkiestry Górniczej KWK Jankowice pod batutą Grzegorza Mańki. Śpiewając więc wykonaliśmy wspólnie nowy hymn szkoły (autorką słów jest pani Renata Wala) oraz poznawaliśmy Mikołaja Reja w kilku mniej lub bardziej zabawnych

odsłonach. Oficjalną część obchodów Święta Szkoły zakończył porywający, gwiazdkowo-rockowy koncert zespołu „Explosion”.

Niech jednak nie zwiedzie nikogo określenie „zakończył”, bo choć akademie dobiegła końca – uroczystości wciąż trwały. Teraz dopiero rozpoczął się tradycyjny, bo już XIV Mikołajkowy Turniej Piłki Halowej, który swym patronatem objęli Wójt Gminy Gorzyce Daniel Jakubczyk oraz Prezes Śląskiego Okręgu ZNP w Katowicach Jadwiga Aleksandra Rezler. Dzięki ofiarności sponsorów grający zawodnicy oraz ich opiekunowie otrzymali ciepły poczęstunek, a zwycięzcy nagrody w postaci piłek. Po zaciętych i pełnych walki meczach (na szczęście zgodnie z duchem fair play – nad czym czuwał sędzia zawodów, Antoni Jeleń) zwycięzcami okazali się zawodnicy ZS-P Gorzyczki (I). Przyszłoroczne Święto Szkoły zapowiada się interesująco!

Kamila Kraszewska

GRUDZIEŃ W „KRAINIE UŚMIECHU”



Fot. arch.: PP w Gorzyczach

Przedszkolaki brały udział w wielu ciekawych wydarzeniach.

4 grudnia w przedszkolu „Kraina Uśmiechu” odbyło się niecodzienne wydarzenie. Przedszkolaki zaprosiły tatusiów-górników aby wspólnie z nimi świętować ten tak ważny dla każdego górnika dzień. Przedszkolaki uświetniły ten dzień wierszem, tańcem i piosenką. Górnicy wprawili w wielkie zdumienie maluchy, które po raz pierwszy na własne oczy mogły zobaczyć górnika w galowym mundurze. Ponadto miały okazję przymierzyć Czako górnika ze wspaniałym pióropuszem. Po krótkich występach dzieci przyszła pora na opowieści górnicze o wykorzystaniu węgla, o narzędziach górniczych i o ciężkiej pracy górnika. Na zakończenie dzieci odśpiewały „Sto lat” wręczyły kwiaty a goście hojnie poczęstowali dzieci cukierkami. Wspólną fotografią i poczęstunkiem pożegnały gości.

6 grudnia od samego rana dało się słyszeć zza okna upragniony dźwięk dzwoneczków. Próg przedszkola przekroczył długo oczekiwany przez dzieci gość Św. Mikołaj. I nagle wszystko stało się bardziej jasne i kolorowe. Przedszkolaki dla Mikołaja przygotowały wiersze i piosenki, aby mógł się poczuć wyjątkowo. Jegomość w czerwonej czapce zaprzyjaźnił się z przedszkolakami - z każdym chętnie rozmawiał, przytulał, brał na kolana i wręczał upragnione upominki. Mikołaj ucieszył się ze spotkania z dziećmi i zapewnił dzieci, że za rok znów do nich przybędzie. Dla takich chwil warto czekać i być grzecznym przez cały rok.

Korzystając z okazji składamy życzenia:

*zdrowia i sukcesów w Nowym Roku przepełnionym miłością
– przedszkolaki, dyrektor, grono pedagogiczne oraz pracownicy
administracji i obsługi PP „Kraina Uśmiechu” w Gorzyczach*

Nauczycielka PP Gorzyce E. Loga

KONKURS RECYTATORSKI



Fot. arch.: PP w Olzie

27 listopada b.r., w Przedszkolu Publicznym im. Jana Brzechwy w Olzie, odbyła się I edycja powiatowego konkursu recytatorskiego „Wiersze Jana Brzechwy”. W 2015 r. w naszym przedszkolu miała miejsce niezwykle uroczystość mianowicie – Nadanie Imienia Jana Brzechwy naszemu przedszkolu. Z tej okazji co roku organizujemy konkursy: powiatowe, gminne, międzygrupowe, a nawet o charakterze rodzinnym związane z twórczością naszego patrona.

W tym roku postanowiliśmy

zaprosić przedszkola z całego powiatu wodzisławskiego do recytacji wierszy J. Brzechwy. Do konkursu zgłosiły się przedszkola ze Skrbeńska, Lubonii, Pszowa, Wodzisławia Śl., Gołkowic, Zawady, Bluszczowa, Rogowa, Gorzyczek, Gorzyc, Turzy Śl., Czyżowic oraz Olzy. Uczestnicy zaprezentowali następujące utwory: „Żuk”, „Na straganie”, „Kokoszka smakoszka”, „Sum”, „Na wyspach Bergamutach”, „Foka”, „Skarzypyta”, „W ZOO”, „Pse smuteczki”, „Rozmawiała gęś z prosięciem”, „Smok”, „Jak rozmawiać trzeba z psem”, „Kłamczucha”, „Żaba”, „Kaczka Dziwaczka”, „Entliczek pentliczek”. Wszystkie dzieci bardzo ładnie deklamowały powyższe utwory, wkładając w to dużo serca, a przebrania, rekwizyty i podkłady muzyczne dodatkowo uświetniły występy. Największym zaskoczeniem dla dzieci były jednak odwiedziny Myski Mini oraz wspólna zabawa z jej udziałem. Radościom nie było końca więc zgodnie z przysłowiem „Wszystko, co dobre szybko się kończy” – jury przyznało równorzędnie dwa I miejsca za utwór „Foka” PP im. Misia Uszatka w Pszowie oraz za „Samochwałę” PP im. Przyjaciół Kubusia Puchatka w Gołkowicach, natomiast miejsce II otrzymało PP im. Chatka Małolatka w Czyżowicach za utwór „Kłamczucha”. Jury przyznało również wyróżnienia dla przedszkoli „Gąski Balbinki” w Gorzyczkach oraz „Kraina Uśmiechu” w Gorzyczach. Serdecznie gratulujemy! Na zakończenie wręczyliśmy dyplomy, nagrody główne oraz pocieszenia dla pozostałych uczestników konkursu. Do zobaczenia za rok!

Edyta Jagiello

HARCERZE Z CZYŻOWIC NA ZBIÓRCE W ZPSWR W WODZISŁAWIU ŚL.

Harcerstwo jest organizacją wszechstronną i skupiającą wszystkich zainteresowanych niezależnie od wieku, pełnosprawności bądź niepełnosprawności osób chcących dzielić się i krzawić ponadczasowe piękne, ogólnoludzkie ideały.

5 grudnia br. młodzi adepci nowo powstającej drużyny zuchowo-harcerskiej w Zespole Placówek Szkolno-Wychowawczo-Rewalidacyjnych w Wodzisławiu Śl. na ul. Kopernika 71 wspólnie z opiekunami Ewą Grams i Katarzyną Konieczny postanowili zaprezentować swoim rodzicom, jak mocno zaangażowali się w tworzenie własnej drużyny zuchowo-harcerskiej. Drużyny, które skupiają niepełnosprawne dzieci i młodzież od dawna włączane są w struktury harcerstwa, a znane są pod nazwą „drużyn nieprzetartego szlaku”. Na spotkanie zostali zaproszeni znamienici goście, których śmiało można nazwać przyjaciółmi szkoły oraz nowej zuchowo-harcerskiej drużyny.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że placówka ZPSWR w Wodzisławiu Śl. istnieje już od 35 lat na mapie miasta Wodzisławia Śląskiego. Proponuje szerokie spektrum usług wychowawczo-edukacyjnych przeznaczonych dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Jest znana w powiecie wodzisławskim jako szkoła akceptacji i zrozumienia. To piękne hasło od dawna już pozytywnie kojarzy się z tą placówką i jak sami Państwo zobaczycie są ku temu ważne powody.

Spotkanie-zbiórka charakteryzowało się oryginalną formułą i przeplatane była śpiewem pieśni harcerskich, autorskim spotkaniem poetyckim oraz warsztatami. Swoją obecnością i śpiewem harcerskich piosenek uświetnili je także harcerze z 16 Drużyny Harcerskiej im. Żwirki i Wigury. Drużynę z Czyżowic prowadzi Paulina Kwiaton pełniąc funkcję zastępcy komendanta Hufca Ziemi Wodzisławskiej ds. Programowych, gdzie wyjątkowo mocno rozwija się harcerstwo, a do Zespołu Placówek Szkolno-Wychowawczych dojeżdża spora ilość dzieci. Szczególnie niezwykłych wzruszeń dostarczyła zebranej społeczności znana w regionie poetka Elżbieta Zaremba, której osobowość i piękna twórczość wywarła wielkie i z pewnością nienapomniane wrażenie. Poetka specjalnie na to spotkanie przygotowała autorski zestaw swoich wierszy, które ciepłym głosem przedstawiła osobiście, co spowodowało, że w oczach wielu rodziców zuchów i harcerzy pojawiły się łzy wzruszenia.

Małoktowie, że harcerstwo ostatnich lat rozwija się najbardziej dynamicznie na Śląsku, natomiast początki harcerstwa w środowisku dzieci niepełnosprawnych sięgają czasów wkrótce po odzyskanie niepodległości przez Polskę. Harcerstwo jest organizacją szczególnie przydatną w procesie wychowania dzieci niepełnosprawnych. Jednym z ważnych zadań harcerstwa jest kształtowanie prawidłowych postaw społecznych swych członków. Jest to realizowane poprzez rzeczywiste działanie

w środowisku szkolnym, rodzinnym, w którym dziecko funkcjonuje na co dzień. Praca wychowawcza polega na rozwijaniu aktywności i samodzielności dzieci, na ukazywaniu potrzeb środowiska, atrakcyjności niesienia pomocy innym, podejmowaniu wspólnych ciekawych zadań wykorzystując naturalną skłonność do spontanicznego działania w grupie.

Dzieci i młodzież przyciąga wizualna atrakcyjność harcerstwa, jego obrzędowość i przemawiający do wyobraźni charakter. Harcerstwo jest dobrym miejscem na rozwijanie pasji, rozmaitych kompetencji, wzmocnienia wiary we własne możliwości. Zajęcia harcerskie stanowią dla dzieci i młodzieży, ale także dla dorosłych przykład atrakcyjnego organizowania i spędzania wolnego czasu. Odpowiednio prowadzone zajęcia, prowadzące do zdobywania kolejnych stopni oraz indywidualnych i zespołowych sprawności harcerskich, sprzyjają nie tylko rozwojowi ogólnemu i społecznemu, ale również pozwalają wiele dowiedzieć się o sobie samym, a nawet odnaleźć własną drogę życiową.

Jeśli spodobało się Państwu nasze spotkanie-zbiórka zuchowo-harcerska z rodzicami uczniów ZPSWR i nasze ideały, to serdecznie zapraszamy do śledzenia na Facebooku placówki wszelkiej aktywności drużyny zuchowo-harcerskiej zorganizowanej w przyjaznych murach tej jakże społecznie potrzebnej i otwartej dla każdego placówki.

Anna Bierska

ŁUDZIOM I ŚWIATU – ŚWIATŁO POKOJU!

Wspaniała, odbywająca się w okresie bożonarodzeniowym akcja przekazywania ludziom i całemu światu Światła Pokoju posiada już wieloletnią tradycję. Również tradycją jest, że od 1991 r. do Polski światelko przekazywane jest naprzemiennie – w tym roku – do rąk polskich harcerzy od słowackich skautów. Od dnia 17 grudnia Betlejemskie Światelko Pokoju wędruje z harcerzami po całym kraju i dalej na wschód na Ukrainę, do Litwy, Białorusi, Rosji, Danii wraz z jego pięknym pokojowym i braterskim przesłaniem. Akcja zapoczątkowana przez austriackich skautów w 1986 r., którzy przywieźli płomień z Betlejemskiej Groty Narodzenia Pańskiego przyjęła się w całej Europie.

Nie jest wcale przypadkiem, że to właśnie harcerki i harcerze pełnią tak zaszczytną i odpowiedzialną funkcję. Organizacja zrzeszająca w obecnej chwili ponad 110 tys. członków prężnie działa już od 100 lat. Przyjmuje wszystkich ludzi dobrej woli. Wychowuje i opiekuje się dziećmi i młodzieżą, także tą wyłączonej z normalnego życia w społeczeństwie, izolowaną, niepełnosprawną. Dzieci z deficytami społecznymi i zdrowotnymi skupia w gromady zuchowe i drużyny

harcerskie pod wspólną nazwą Nieprzetartego Szlaku, które co warto podkreślić w roku 2018 będą obchodzić 60-lecie istnienia.

Miło mi poinformować, że i w naszym powiecie w Zespole Placówek Szkolno-Wychowawczo-Rewalidacyjnych w Wodzisławiu Śl. rozpoczęła swoją działalność zuchowo-harcerska drużyna Nieprzetartego Szlaku pod nazwą „Skarpetek nie do pary”. W jej szeregach znalazły miejsce dzieci i młodzież z różnego rodzaju niepełnosprawnościami z obszaru całego powiatu wodzisławskiego, które tak samo jak dzieci pełnosprawne mają pełną możliwość integrować się, rozwijać i jednocześnie wypełniać prawa harcerskie – **Bóg, honor i ojczyzna.**

Związek Harcerstwa Polskiego jest stowarzyszeniem o zasięgu ogólnopolskim, wszechstronnym i patriotycznym, z wielkimi tradycjami mającymi siłę zmieniać świat na lepsze. Harcerstwo powstało z początkiem listopada 1918 r. będzie zatem obchodzić 100-lecie swojego istnienia. W 2018 roku 100-lecie powstania Związku Harcerstwa Polskiego zbiega się z obchodami setnej rocznicy powstania państwa polskiego. Tym większy zaszczyt spotkał harcerki i harcerzy zrzeszonych w ZHP,

że Senat Rzeczypospolitej Polskiej ogłosił rok 2018 Rokiem Harcerstwa! Najwyższe władze państwa polskiego doceniły wielkie zasługi i daninę krwi młodych harcerzy poniesioną w walce w obronie kraju w czasie II wojny św., jak również wiele dziesięcioleci społecznej służby dla wychowania młodych pokoleń.

Niewiele jest organizacji, instytucji, które po 100 latach mogą poszczycić się wielkimi zasługami dla narodu polskiego. ZHP zawsze dbało i dba nadal o ustawiczny i odpowiedzialny rozwój młodych ludzi w duchu wartości narodowych i społecznych zgodnie z prawem harcerskim. Latem 2018 r. odbędzie się kulminacyjne wydarzenie obchodów Roku Harcerstwa ZLOT ZHP w Gdańsku. Z powiatu wodzisławskiego przybędzie do Gdańska wiele drużyn. Spotkają się tam z harcerzami z całego harcerskiego świata. Będzie to wielkie święto polskiego harcerstwa.

Betlejemskie Światelko Pokoju – to symbol światła, dobra i nadziei. To symbol ważny nie tylko w czasie Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku. Nasi harcerze niosą zawsze i wszędzie ze sobą światło pokoju, to piękne przesłanie realizują każdego dnia – mają je w duszy i w sercach.

Anna Bierska

GORZYCKI JUDOKA Z LKS "POLONIA" ŁAZISKA



Kim jest Szymon Siedlaczek? Uczeń Gimnazjum w Gorzycach, mieszkaniec Gorzyczek i zawodnik Sekcji Judo LKS „Polonia” Łaziska.

Treduje judo od 2008 roku cały czas po kierunkiem trenera Sebastiana Gembalczyka.

Po kilku latach stratów w turniejach dziecięcych i lokalnych zawodach gdzie osiągał dobre wyniki przyszedł czas na poważniejsze zmagania.

W 2015 roku zdobył I miejsca w turniejach Judo w Sosnowcu. W 2016 roku wystartował w zawodach Ligi Dzieci i Młodzieży w Ju-Jitsu sportowym pięciokrotnie zdobywając II miejsce w konkurencji Fighting w kategorii Katedów. W listopadzie 2016 już jako junior młodszy walczył w Pucharze Polski w Krakowie w fightingu i zdobył II miejsce! W 2017 roku zajął I miejsce w Turnieju Judo w Sosnowcu.

Zarząd Polskiego Związku Ju-Jitsu powołał 11 września Szymona Siedlaczka do

Reprezentacji Polski na Puchar Świata Ju-Jitsu w Podgoricy w Czarnogórze. Szymon Siedlaczek w dniu 22 września wystartował w kategorii Kadet U 15. Pierwszą walkę z zawodnikiem z Rosji przegrał. Następne z zawodnikami z Grecji i Czarnogóry wygrał. W walce o brązowy medal napotkał swojego wielokrotnego przeciwnika z Polski i zakończył zawody na V miejscu! Jest to niewatpliwy sukces biorąc pod uwagę rangę zawodów- jest piątym zawodnikiem na świecie!

A sukcesy powstały po kilku latach treningów w salce judo w Szkole Podstawowej Łaziskach. Warto spróbować szlachetnej sztuki walki i sportu dla każdego, dla dziewcząt i chłopców. Trenują u nas młodzi ludzie już od 7 roku życia. Zapewniamy opiekę trenerską, i dobrą zabawę. Chętnych do trenowania judo zapraszamy w wtorki i czwartki na godz. 17.15 oraz odwiedzenia naszego profilu na facebooku.

Michał Kuczak

TESTAMENT – ROZRZĄDZENIE MAJĄTKIEM NA WYPADEK ŚMIERCI



Testament to jedyny sposób rozrządzenia majątkiem na wypadek śmierci. Sam testament może przyjąć najróżniejszą z form. Przepisy prawa cywilnego wyróżniają bowiem testament ustny, notarialny, wreszcie własnoręczny. Warto jednak przy tym pamiętać, iż niezależnie od formy jaką on przyjmie, winien on spełniać szereg przesłanek ustawowych. Wśród pierwszej znalazła się zdolność do tzw. czynności prawnej testatora, inaczej możliwość sporządzania i odwołania testamentu. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego owa zdolność polega na tym, że testator ma pełną świadomość, że podjęte przez niego zachowanie stanowi sporządzenie testamentu oraz, że ma wolę jego sporządzenia. Ów warunek spełniają niewątpliwie osoby, które ukończyły 18 lat, bądź które ukończyły 16 lat i zawarły związek małżeński.

Podkreślić jednak należy, iż pełnej zdolności do czynności prawnych nie mają osoby ubezwłasnowolnione częściowo i całkowicie. Dodać trzeba, iż postanowienia kodeksu cywilnego wskazują, że nie można sporządzić, czy też odwołać testamentu przez przedstawiciela, co w praktyce oznacza, że testament traktowany jest przez ustawodawcę jako czynność o charakterze osobistym.

Zapis ostatniej woli jak wcześniej wspomniano może przybierać różną formę. Jednym z powszechniejszych jest testament notarialny (inaczej zwykły), jak sugeruje

nazwa sporządzony u notariusza w formie aktu notarialnego. Stanowi on niewątpliwie czynność na wypadek śmierci, co oznacza, iż nie wywołuje skutków prawnych za życia testatora, a po jego śmierci. Przedmiotowa forma testamentu uważana jest za jedną z najbezpieczniejszych, ów testament zostaje bowiem sporządzony przez osobę wykonującą zawód zaufania publicznego, co też wpływa na wysoki stopień należytego zabezpieczenia praw.

Kolejny z testamentów to testament własnoręczny inaczej zwany holograficznym. Winien on być w całości napisany pismem ręcznym, nadto opatrzone datą, a także podpisem. W tym miejscu warto zatrzymać się na owej dacie, jej brak bowiem nie pociąga nieważności sporządzonego testamentu, jednakże pod jednym warunkiem, że nie ma wątpliwości co do zdolności do czynności prawnych testatora.

Podkreślić warto, jednak sytuację w której testator pozostawił kilka testamentów, z treścią która wzajemnie się wyklucza, co wówczas? Przedmiotowa sytuacja powoduje, iż kwestia dat owych testamentów jest wyjątkowo ważna. Zasadą jest, że ważny jest testament, który został sporządzony jako ostatni przez testatora. Warto w tym momencie przywołać orzecznictwo Sądu Najwyższego w świetle którego: W myśl art. 949 k.c. nieopatrzenie testamentu własnoręcznego datą, nie pociąga za sobą jego nieważności. W wyniku postępowania dowodowego data sporządzenia testamentu własnoręcznego może być ustalona także w przybliżeniu, a nawet postać nie ustalona, byleby tylko ten stan rzeczy nie wywołał wątpliwości między innymi co do wzajemnego stosunku kilku

testamentów. Dopiero w razie wywołania tej wątpliwości testament staje się nieważny.

Ostatni z testamentów, ustny. Przesłanką jego ważności jest obawa rychłej śmierci, nadto obecność co najmniej trzech świadków będących w pełni świadomych roli jaką pełnią, a także woli samego testatora. Przedmiotowa forma, jest formą testamentu szczególnego. Podnieść należy, iż nie każdy może zostać świadkiem. Wśród przesłanek wykluczających możliwość świadkowania znalazły się: brak pełnej zdolności do czynności prawnych, analfabetyzm (nie mogący pisać, czytać), brak znajomości języka w którym testator sporządził testament. Nadto świadkiem nie może zostać osoba, która jest głucha, niema, niewidoma, bądź została skazana prawomocnym wyrokiem sądowym za składanie fałszywych zeznań.

Cechą charakterystyczną tegoż testamentu jest fakt, iż traci on swoją moc wraz z upływem sześciu miesięcy od ustania okoliczności uzasadniających jego sporządzenie. Na chwilę obecną przedmiotowa forma testamentu funkcjonuje w obrocie prawnym, jednak jej stosunkowo rzadkie wykorzystanie w praktyce, być może doprowadzi do sytuacji w której Komisja Kodyfikacyjna Prawa Cywilnego powieźmie decyzję o jego całkowitym usunięciu.

Prawosпадkowewpraktycieniejednokrotnie nastrocza szereg trudności, jeśli zatem pojawiają się problemy z zastosowaniem tego aspektu prawa w sporach spadkowych, warto poradzić się specjalisty..

*Alicja Borecka – prawnik, mediator
w Kancelarii Prawnej w Rybniku
tel. kont. 690 384 877*

WYDARZENIA I IMPREZY KULTURALNE W GMINIE GORZYCE – STYCZEŃ 2018

5 / 12 / 19 / 26. 01, godz. 9.00-10.30, OK Gorzyce – dyżur zarządu stowarzyszenia „Senior”

5 / 10 / 19 / 26. 01, godz. 17.15, OK Gorzyce – próby zespołu tanecznego RIKI TIKI

06.01, godz. 18.15, OK Olza – Biesiada Górnica. Koszt 70 zł/osoba

7.01 – koncert noworoczny „Gorzkie Betlejem” w kościele parafialnym w Gorzycach
od 8.01, OK Gorzyce – wznowione zajęcia muzyczne z Ursulą Wachtarczyk

8.01, OK Czyżowice – warsztaty filmowe do Cyberkonkursu

9 / 25. 01, OK Gorzyce – nauka gry na gitarze
10.01, godz. 16.00, OK Olza – Spotkanie kolędowo-opłatkowe PZERiI

11.01, OK Gorzyce – kiermasz odzieżowy

12.01, OK Gorzyce – spotkanie noworoczne członkiń Koła Gospodyń Wiejskich w Gorzycach
11.01, godz. 18.00, OK Olza – wernisaż – Państwowe Ognisko Plastyczne Rydułtowy

16.01, OK Czyżowice – nieszpory kolędowe w kościele pw. Chrystusa Króla w Czyżowicach. Nieszpory ubogacą: chór „Moniuszko”, oraz zespoły wokalne działające przy OK w Czyżowicach

15.01, OK Czyżowice – noworoczne spotkanie seniorów

20.01, OK Czyżowice – karnawał w Czyżowicach (DISCO)

21.01 – Jasełka Tradycyjne – wyjazd do Teatru im. A. Mickiewicza w Cieszynie, org. OK Gorzyce

24.01, OK Olza – zebranie wiejskie

25.01, godz. 10.00, OK Olza – Dzień Babci i Dziadka – Przedszkole Publiczne Olza

28.01, godz. 16.00, OK Olza – XVII Olzańskie Spotkania Kolędowe

30.01, godz. 10.00, OK Olza – rozpoczęcie akcji „Zima na wsi 2018”

ZAJĘCIA STAŁE W OK GORZYCE

Pn.	15.00-20.00	Język czeski	Biuro na parterze
	18.30	Próba zespołu „Gorzycanie”	Sala duża
Wt.	14.30-19.30	Nauka gry na gitarze – co 2 tygodnie	Sala kam.
Śr.	15.30	Próba zespołu „Małolaty”	Sala kam.
	16.30	MAM (Muzyczna Akademia Malucha – gr. młodsza)	Sala duża
	18.00	Próba zespołu „Vocalsi”	Sala kam.
	17.00-18.15	Zajęcia grupy gimnastycznej „Riki Tiki”	Sala duża
Czw.	11.30-15.30	ARiMR – dyżur (1 i 3 czwartek miesiąca)	
	15.00-20.00	Język czeski	parter
	16.30	MAM (Muzyczna Akademia Malucha – gr. starsza)	Sala duża
	16.30	Kulinarna Przygoda	Sala kam.
	17.45	Próba chóru „Cantemus Domino”	kościół
Pt.	9.00	Dyżur Zarządu Stowarzyszenia „Senior” (M. Gawęda) – 1 piątek miesiąca	Sala kam.
Sb.	10.00-12.00	Próba zespołu „Kameleon”	Sala kam.

ZAJĘCIA STAŁE W OK OLZA

Wt.	14.00-15.00 15.00-16.00	Lekcje jęz. angielskiego	Sala kam.
	16.00	Próba zespołu „Olzanki”	Sala duża
	17.15	Próba zespołu „Ale to już było”	Sala kam.
	18.30	Próba zespołu „Gama”	Sala kam.
	19.00	Fitness	Sala duża
Śr.	16.00	Kółko tenisa stołowego i piłkarzyków	Sala kam.
	18.00	Szkoła rodzinna „Perfect”	Sala kam.
Czw.	17.00	Próba chóru „Stowik nad Olzą”	Sala duża
Pt.	16.00	EKO dzieciaki	Sala kam.
	17.00	Zajęcia manualne dla dzieci (origami, biżuteria, decoupage, malowanie na szkle)	Sala kam.
Sb.	10.00	Zajęcia plastyczne dla dzieci	Sala kam.
	11.00	SZOFR – kurs prawa jazdy	Sala kam.

ŚWIETLICA WIEJSKA W GORZYCKACH

	Godz. pracy świetlicy szkolnej	Godz. pracy świetlicy wiejskiej
Pn.	7.00-14.10	14.10-19.40
Wt.	7.00-11.15	11.30-16.30
Śr.	7.00-10.15 12.30-14.10	14.10-17.10
Czw.	7.00-12.30	12.30-16.30
Pt.	7.00-13.30	13.30-16.00

ZAJĘCIA STAŁE W OK CZYŻOWICE

Pn.	17.00-19.00	Orbita – kurs prawa jazdy	Sala kam.
	17.00-19.00	Próby zespołu „Czyżowianki”	Pracownia plastyczna
	19.00-20.00	Taniec liniowy (zajęcia na zapisy)	S. widowiskowa
Wt.	13.00-17.45	Lekcje gry na pianinie	Sala kam.
	16.00-17.00	Akrobatyka taneczna	S. widowiskowa
	17.00-18.00	Zajęcia taneczne	S. widowiskowa
	18.10-19.10	Aerobic 50+	S. widowiskowa
	19.00-21.00	Próby chóru „Moniuszko”	Sala kam.
	19.15-20.15	Aerobic	S. widowiskowa
Śr.	12.00-15.00	Lekcje gry na pianinie	Sala kam.
	15.00-17.00	Spotkanie emerytów (ostatnia środa miesiąca)	S. widowiskowa
	17.00-19.00	Orbita – kurs prawa jazdy	Sala kam.
	17.30-19.00	Kurs jęz. niemieckiego	Pracownia plastyczna
Czw.	18.00-20.00	Kurs jęz. angielskiego	S. plastyczna
	15.30-17.30	Zajęcia taneczne	S. widowiskowa
	18.00-20.00	Klub Podróżnika (ost. czwartek miesiąca)	Sala kam.
Pt.	19.00-20.00	Aerobic	S. widowiskowa
	18.00-20.00	Kurs języka angielskiego	Sala plastyczna
	19.00-20.00	Zumba (zajęcia na zapisy)	S. widowiskowa
Sb.	20.00-22.00	Próby Orkiestry Gminy Gorzyce	S. widowiskowa
	9.00-11.00	Próba zespołu „Dolce Canto”	S. widowiskowa
	10.00-12.35	Warsztaty plastyczne (podział na dwie grupy)	Sala plastyczna
	11.00-13.00	Zbiórka 16 DH im. Żwirki i Wigury	Harcówka
	11.00-13.00	Zbiórka 17 GZ Czyżyki	Sala dyskotekowa



Gminne Centrum Kultury w Gorzycach oferuje wynajem pomieszczeń i mienia we wszystkich swoich placówkach.

Tel. 32 45 11 687
gckgorzyce@gmail.com



Diamentowi Jubilaci

Krystyna i Jan Blutko obchodzili 60 lat po ślubie

Małżonkowie pochodzą z Czyżowic. Poznali się na zabawie. Pani Krystyna pracowała przez 7 lat w POM w Wodzisławiu Śl., a następnie przez 23 lata w Gminnej Spółdzielni „Sch” w Czyżowicach. Pan Jan przez 34 lata pracował w Rybnickich Zakładach Naprawczych.

Małżonkowie mają dwoje dzieci i czworo wnucząt. Od ponad czterech lat mieszkają z córką i jej rodziną.

Z życzeniami u Szanownych Jubilatów był wójt Gminy Gorzyce Daniel Jakubczyk, przewodniczący Rady Gminy Gorzyce Krzysztof Małek oraz kierownik USC Jadwiga Siedlaczek.

Beata Futerska

Dostojni Jubilaci

104 lata obchodziła 20 listopada pani Helene Stabla – najstarsza mieszkanka naszej gminy

Pani Helene urodziła się Niemczech, a w Polsce przebywa od 1971 r. Mieszkała wraz z mężem w Gorzyczkach jednak po jego śmierci została sama, a od 2011 r. przebywa w Zakładzie Pielęgnacyjno-Opiekuńczym w Wodzisławiu Śl.-Wilchwy, gdzie ma zapewnioną całodzienną opiekę. W zakładzie odprawiona została msza św. w intencji Jubilatki.

Życzenia urodzinowe jubilatce w imieniu Wójta, Przewodniczącego Rady Gminy i swoim własnym złożyła Jadwiga Siedlaczek – kierownik USC.

Pani Maria Jeleń jubilatka z Gorzyczek 4 grudnia obchodziła 90-lecie swoich urodzin

Maria Jeleń z d. Szczeponek urodziła się w Gorzyczkach, a wyszła za mąż za Antoniego Jeleń. W swoim życiu dużo pracowała, jak opowiada, w Czechach, w Wojewódzkiej Spółdzielni Spożywców w Wodzisławiu Śl. w transporcie w Radlinie w masarni. Jubilatka obecnie przebywa u swojej siostry w Gorzyczkach.

Jadwiga Siedlaczek

Pelagia Szejtan z Gorzyczek obchodziła 90. urodziny

Pani Pelagia z mężem przeżyła 62 lata, owdowiała przed 5 laty. Jubilatka pracowała w PGR, zajmowała się robieniem dachówki. Mąż pani Pelagii pochodził z lubelskiego, wspólnie wybudowali dom w Gorzyczkach. Solenizantka mieszka z siostrzeńcem i jego rodziną.

Życzenia dalszych lat w zdrowiu i pomyślności pani Pelagii złożył Wójt Gminy Daniel Jakubczyk, przewodniczący RG Krzysztof Małek oraz Jadwiga Siedlaczek.

90-lecie urodzin obchodziła pani Anna Mika z Osin

Jubilatka pochodzi z Gorzyc, mąż również był Gorzyczaninem. Pani Anna razem z mężem wychowali dwóch synów, ma czworo wnucząt i troje prawnucząt. Jubilatka nie pracowała zawodowo, zajmowała się rodziną i gospodarstwem rolnym. Pani Anna mieszka z synem i Jego rodziną w Osinach, cieszy się bardzo dobrym zdrowiem. Jest osobą bardzo pogodną i życzliwą.

Życzenia dalszych spokojnych lat w zdrowiu życzył Solenizantce Wójt Gminy Gorzyce Daniel Jakubczyk, Krzysztof Małek – przewodniczący RG Gorzyce oraz Jadwiga Siedlaczek – kierownik USC.

Beata Futerska

95. rocznicę urodzin obchodziła Pani Elżbieta Iksal – mieszkanka Bluszczowa

Wieloletnia członkini miejscowego KGW i jej przewodnicząca przez kilkadziesiąt lat. Miała niezwykle przyjemność i zaszczyt złożyć Jej w imieniu wszystkich mieszkańców naszej gminy najserdeczniejsze życzenia – przede wszystkim zdrowia. Uśmiechnięta, pełna prawie młodzieńczej energii Jubilatka, udzieliła wywiadu reporterce radia VANESSA FM z Raciborza.

Daniel Jakubczyk

Podziękowanie

Zarząd OSP Gorzyce składa podziękowania
firmie usługowo-pogrzebowej RENIO
za współpracę w 2017 roku.

Jubilaci obchodzący urodziny w grudniu: Agnieszka Bizek, Łucja Kondziołka, Maria Moczka, Elfryda Rduch z Turzy Śląskiej; Maria Tomalka, Łucja Karnofka, Irena Klaus, Hermina Widenka, Wiktoria Macionczyk, Stefania Kwiczala z Gorzyc; Elżbieta Iksal z Bluszczowa; Hildegarda Siedlaczek z Olzy; Maria Adamus z Rogowa oraz Maria Jeleń z Gorzyczek.

Wszystkim Jubilatkom składamy serdeczne gratulacje i życzenia dwustu lat życia w zdrowiu i pomyślności, a przede wszystkim ogromu energii i wigoru.

Wójt Gminy Gorzyce Daniel Jakubczyk
Przewodniczący Rady Gminy Krzysztof Małek



mini RUBRYKA SATYRYKA Czesław Czaika

DOCENIANIE

Szkoda, że dopiero wtedy najbardziej człowieka się docenia,
kiedy jest on z brązu, albo z kamienia.

SEJMOWE DEBATY

To chyba prawie jest niemożliwe,
spokojnie przeżyć to, co burzliwe.

FORTEL

Taką miłosną strategię obrała:
by nie być zdobytą, sama się udostępniała.

SAMO ŻYCIE

Nawet wśród skromności
trafiają się wyniosłości.

PUBLICYSTYKA

Niektóre komentarze
ważniejsze od wydarzeń.



PRZEPIS Z KUCHNI BLUSZCZOWIANKI ANGELI

Mini pizza

Składniki: 30 dkg mąki, 25 dkg sera śmietankowego, 1 proszek do pieczenia (mały), 8 łyżek stolowych mleka, 6 łyżek st. oleju, 1 łyżka st. cukru, 1 łyżeczka soli, 10 dkg cebuli brązowej suszonej, 20 dkg żółtego sera (starta na tarce), 10 dkg szynki wędzonej (pokrojona w drobną kosteczkę).

Sposób przygotowania: ze wszystkich składników oprócz cebuli, sera i szynki ugnieść ciasto. Następnie dodać pozostałe składniki i zagnieść ponownie. Należy formować kuleczki

o średnicy 2 cm, na blasze wyłożyć papier do pieczenia, ułożyć kuleczki i włożyć do nagrzanego piekarnika do 180°C na 35 min. **Smacznego!**

Źródło: pixabay.com